

De kracht

van de

liefdevolle voorbede

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net/>

<http://www.bertha-dudde.info>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de Wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave (rood=vervangen)

BD.

Wie was Bertha Dudde?

4638 Gebed is de brug naar God - Gedachten zijn de brug naar het geestelijke rijk

Wat is voorbede?

4328 Gemeenschap der heiligen - Voorspraak

8470 Opheldering over voorspraak

8611 Voorspraak voor zielen in het hiernamaals (1)

8616 Voorspraak voor zielen in het hiernamaals (2)

Voorbeden voor de medemensen

2868 De kracht van de voorbede

3582 Voorbede door medemensen

4743 Voorbede voor geestelijk welzijn

6577 Liefdevolle voorbede voor wereldse mensen

6582 Voorbede voor medemensen

7132 De barmhartige voorbede

8441 De kracht van de liefdevolle voorbede voor ongelovigen

Voorbeden voor de zielen in het hiernamaals

2381 Het smeken van de arme zielen om het gebed

5161 De kracht van de voorspraak

5313 Verandering van wil door voorbede

5513 Worstelen in de geestelijke wereld - Voorbede en het uitzetten van het evangelie

5591 De nood van de zielen in de diepte - Voorbeden

6218 Verlossingsarbeid voor de zielen - Voorbede

7345 De waarde van de voorbede voor degenen in het hiernamaals

7387 De voorbede voor zielen in de diepte

7438 Voorbede voor zielen in het hiernamaals

9014 Vragen om het toesturen van kracht voor de zielen van de overledenen

- 6266 Geen voorbede is vergeefs voor zielen in het hiernamaals
6459 Voorbede voor Lucifer

Verhoring van de voorbeden

- 2174 Dankbaarheid van de door het gebed verlost zielen in het hiernamaals
2867 Voorbede en verhoring
5737 Hulp voor verdwaalden op aarde en in het hiernamaals - Voorbede
8101 De zegen van de liefdevolle voorbede

BD.4638

13 mei 1949

Gebed is de brug naar God - Gedachten zijn de brug naar het geestelijke rijk

De brug naar Mij is het gebed. De brug naar het geestelijke rijk zijn de gedachten die de lichtwezens het recht geven zich met u te verbinden. Betreed deze brug vaak. Kom tot Mij en houd innige tweespraak met Mij. Vertrouw Mij al uw noden en zorgen toe en maak Mij dus tot uw vertrouweling, tot uw vriend en broeder die alles, vreugde en leed, met u wil delen, en u zult spoedig de kloof tussen u en Mij overbruggen, omdat u te allen tijde een weg zult weten die naar Mij leidt, omdat u de brug hebt gevonden die elke scheiding tussen Mij en u opheft. En probeer evenzo naar het geestelijke rijk te komen, doordat u uw gedachten laat zweven naar waar uw vaderland is, waar uw ziel eens zal verblijven wanneer ze het aardse omhulsel aflegt en niet meer op aarde leeft. Tracht aansluiting te krijgen met het geestelijke rijk zolang u nog op aarde vertoeft, opdat de toegang voor u niet is versperd. Want de bewoners van het geestelijke rijk maken de weg voor u vrij. Ze helpen u dat u hem vindt, dat u niet verkeerd gaat of verdwaalt in de duisternis.

De bewoners van het geestelijke rijk omringen u voortdurend, maar kunnen pas voor u merkbaar worden, als u hen in gedachten roept of hun het recht geeft zich om u te bekommeren door middel van uw wil. Elke geestelijke gedachte is voor hen een roep, een bevoegdheid om hun kracht op u over te brengen en u dus te helpen op de weg naar boven. U brengt nu de verbinding tot stand met het rijk dat een volledig andere sfeer is en dat u anders niet zult kunnen bereiken. Er is dus een brug van u naar dat rijk, dat aards niet te zien en te bereiken is, maar dat toch bestaat en zijn invloed op u wil uitoefenen. Bid tot Mij en zend uw gedachten omhoog en uw ziel zal de aarde verlaten en dichterbij het vaderland komen. Ze tracht terug te gaan naar waar ze vandaan komt. Wel laat ze het aardse omhulsel nog op de aarde. Ze laat de materie achter en verheft zich in geestelijke sferen, waaruit ze nooit leeg terugkeert. Want steeds wordt ze bedacht door wezens van het licht. Steeds zal ze genade en kracht ontvangen van Mij. En Ik kom iedereen tegemoet die de brug naar Mij betreedt. Ik ken waarlijk geen grotere vreugde dan de terugkeer van mijn kinderen, die eens voor Mij verloren gingen en die nu vrijwillig tot Mij komen om van Mij te zijn en te blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

Wat is voorbede?

BD.4328

10 juni 1948

Gemeenschap der heiligen - Voorspraak

U mensen hebt buitengewoon veel hulp nodig van de kant van de geestelijke wereld, wilt u de laatste strijd op aarde doorstaan. Maar deze hulp staat in overvloed tot uw beschikking als u er maar om vraagt. Daarom zal u worden uitgelegd op welke wijze u hulp gegeven wordt, en hoe u er om kunt vragen. Er is wat u mensen noemt de "gemeenschap der heiligen" die u helpend terzijde staat. Maar het begrip "heilige" moet worden uitgelegd, wilt u in de waarheid onderricht en vrij van verkeerde denkbeelden zijn. De lichtwezens zijn de trouwste leiders en helpers van de mensen, ze zijn altijd bereid als ze maar geroepen worden. Maar hoe zij de mensen zijn toegewezen, dat bepaalt God in zijn wijsheid, evenals Hij ook de geestelijke wezens naar de graad van hun volmaaktheid met licht en kracht vervult. Mensen echter kunnen de mate van rijpheid van een medemens niet beoordelen, om welke reden zij dus ook niet het recht hebben, noch de bekwaamheid bezitten, hem tot heilige te verheffen. Want alleen God weet hoe de aard van de ziel van iemand is als hij - door de lichamelijke dood vrij geworden - het geestelijke rijk ingaat. God alleen weet in welke verhouding de mens op aarde tot Hem heeft gestaan en in hoeverre hij in liefde werkzaam was. Want het werken in liefde is doorslaggevend en dit kan hem reeds op aarde licht en kracht in alle volheid hebben opgeleverd, zodat hij al op aarde bijzondere werken kon verrichten als hij dat wilde. Maar God behoudt zich het recht voor zulke rijpe zielen de werkring in het hiernamaals toe te wijzen, die overeenkomt met hun graad van rijpheid. Hij wijst hun de werkzaamheden in het geestelijke rijk toe, zoals Hij ook de aard van de hulp bepaalt die aan de mensen op aarde verleend moet worden.

De lichtwezens zijn vol van kracht. Voor hen is alles mogelijk, omdat zij met God en in Zijn wil werken en omdat zij voortdurend met Zijn kracht doorstroomd worden. Het lichtwezen bevindt zich echter ook geheel in Gods wil, dat wil zeggen: het kan zelf niets anders willen dan wat Gods wil is, omdat het de verbinding met God al tot stand heeft gebracht en daarom geheel in Gods wil opgaat. Het beseft echter ook - daar het vervuld is van wijsheid - de ondoelmatigheid van vele verzoeken van de kant van de mensen en moet daarom het inwilligen van zulke beden weigeren, waar een verhooring schadelijk zou zijn voor de ziel. Voor het lichtwezen is de hulp die het de mensen verleent een toestand van diepe vreugde, om welke reden het ook door God is toegestaan dat de mensen de lichtwezens om bijstand aanroepen. Het is echter nooit juist

bepaalde "heiligen" aan te roepen, omdat hun werkzaam zijn en bestemming geheel anders kan zijn. En vanuit deze onwetendheid kunnen de mensen ook wel een wezen aanroepen dat nog ver af is van de volmaaktheid, waaraan ze zich nu echter door het aanroepen uitleveren en door deze nu ongunstig kunnen worden beïnvloed. Want de geroepenen verschijnen en verdringen zich dadelijk in de nabijheid van de roepende en proberen hem hun gedachten op te dringen, die echter niet in overeenstemming met de waarheid behoeven te zijn. Bovendien is de "heiligverklaring" vanuit de kant van de mensen in de eerste plaats afhankelijk van een levenswandel, die overeenstemt met een "kerkelijke gemeenschap". Er wordt dus een vroomheid tot voorwaarde gemaakt die nooit door God, maar alleen door die kerk verlangd wordt. En daaraan beantwoordend volgt de heiligverklaring, wat echter nooit Gods wil kan zijn. Dus behoeft niet ieder die op zo'n manier heilig is verklaard, een lichtwezen te zijn, terwijl er anderzijds veel lichtwezens in het geestelijke rijk zijn wier levenswandel wel voldeed aan de wil van God, maar niet aan de eisen die door de kerkelijke gemeenschap werden gesteld. In al deze lichtwezens is de kracht uit God aanwezig die zij graag willen gebruiken, en daarom is de zorg voor mensen aan hen toevertrouwd, wier volmaaktheid ze willen en ook kunnen bevorderen, als de menselijke wil er niet afwijzend tegenover staat. Het aanroepen van deze wezens zal nooit zonder succes blijven, terwijl het aanroepen van bepaalde wezens evenzogoed ook schadelijk kan zijn, als er hulp van hen verwacht wordt. Onjuist is echter de gedachte, van de lichtwezens voorspraak te kunnen verkrijgen.

Het gebed is een smeekbede tot God, waardoor de verbinding met Hem tot stand wordt gebracht. En God verlangt dat deze bede rechtstreeks tot Hem gericht wordt, omdat deze smeekbede blijk geeft dat de wil van de mens op God is gericht. Volgens menselijke opvatting moeten de lichtwezens die zich al geheel met God verenigd hebben, deze verbinding met Hem tot stand brengen. In dat geval zou de mens zelf zich niet met God behoeven te verbinden, terwijl dat toch de zin en het doel van het aardse leven is. Want door de verbinding met God is pas de toevoer van kracht mogelijk, zonder welke een uitrijpen van de ziel niet kan plaatsvinden. De kracht kan echter niet door de lichtwezens aan de mensen worden doorgegeven, omdat er ook in het geestelijke rijk wetten bestaan waaraan zijn bewoners zich onderwerpen in het besef dat ze door de liefde en wijsheid van God gegeven werden. De wezens zijn in ieder geval tot helpen bereid, maar zij voegen zich naar de wil van God. Dus moet de mens zich eerst openstellen voor Gods wil om dan door Hem te worden voorzien, of rechtstreeks of door de lichtwezens, die waarlijk geen mens zonder hulp laten als de wil van God dit goedkeurt. Dus zal het aanroepen van de lichtwezens om hulp nooit tevergeefs zijn. Maar het vragen om voorspraak is nutteloos, omdat het kind in vol vertrouwen zelf naar de Vader moet gaan, opdat de liefde van de Vader zich aan hem kan geven. Maar deze vertrouwelijke verhouding wordt nooit tot stand gebracht als de mens gelooft door voorspraak evenzo dat doel te bereiken. God is

een God van liefde en Hij wil niet dat de mensen vrees hebben om tot Hem te komen. Hij wil de Vader van Zijn kinderen zijn, maar niet een strenge rechter en machthebber. Dezen probeert men door voorspraak goedgunstig voor zich te stemmen, maar een Vader gaat men vertrouwelijk tegemoet. En deze vertrouwelijkheid verlangt God van Zijn schepselen omdat Hij hen oneindig liefheeft en Hij hun daarom ook iedere bede vervullen zal.

Amen

BD.8470

17 april 1963

Opheldering over voorspraak

Hoe vaak al is u de eigenlijke zin van uw bestaan op aarde voorgehouden, dat het alleen om uw band met Mij gaat, die u eens vrijwillig verbrak, omdat u Mij niet wilde erkennen.

Want u kon Mij niet zien en u erkende daarom diegene als uw heer en schepper, die voor u zichtbaar was: mijn eerst geschapen lichtgeest Lucifer.

Dit was uw val, het was de grote oerzonde, de motivatie van uw bestaan als mens. En in dit bestaan is er slechts één enkel doel na te streven: de band met Mij te herstellen en Mij daardoor ook weer te erkennen als uw God en Schepper, uit wiens liefde u eens bent voortgekomen. En deze band kan geen ander wezen voor u tot stand brengen, ze kan alleen maar uw eigen werk zijn. Daarvoor is uw wil vereist, die vrij is en blijven zal, al stelt u deze beslissing nog zolang uit. Ze blijft u niet bespaard, wanneer eens het doel moet worden bereikt, gelukkig te worden, zoals u het was in het allereerste begin.

En deze definitieve aaneensluiting brengt alleen de liefde tot stand, dus zult u bereid moeten zijn in liefde te leven. Maar daartoe zult u nooit gedwongen worden.

Als gevolg van de oerzonde is uw wil echter erg verzwakt en hij heeft versterking nodig.

En deze versterking van de wil is de grote genade, die de mens Jezus door zijn werk van verlossing voor u heeft verworven.

Is het u dus mogelijk u aan Hem over te geven en Hem te vragen om versterking van uw wil, dan zult u ook zeker uw doel bereiken.

Maar nooit kan van de kant van de lichtwereld beslissend op uw wil worden ingewerkt. Echter van de kant van de medemensen kan er voor u liefdevolle voorbede worden verricht, wanneer u zelf te zwak bent de weg naar het kruis te gaan.

Dan kan de liefde van een medemens voor u voorspreken en Ik zal zo'n gebed waarlijk verhoren, doordat de mens kracht wordt toegevoerd, die de liefde voor deze afsmeekt. Want de liefde is een kracht en doet u ze bewust een zich in geestelijke nood bevindende mens toekomen, dan zal ze ook bij hem een uitwerking van kracht hebben, hetzij dat hij dan vanzelf de weg naar het kruis gaat of dat hij zelf in liefde werkzaam is en hij tot inzicht komt.

Steeds is de liefdevolle voorbede voor de medemensen een niet te onderschatten hulpmiddel om dwalende zielen te redden. Maar het is een zeer onjuist denkbeeld, wanneer u lichtwezens vraagt om voorspraak.

Bedenk dat deze wezens helemaal van liefde zijn doordrongen, die waarlijk alle ongelukkige wezens geldt. Denk eraan, dat geen wezen uitgesloten zou zijn van hun wil om te helpen. En er zou bijgevolg geen wezen meer kunnen zijn dat niet verlost is, wanneer niet ook de lichtwezens gebonden waren aan goddelijke wetten die ze niet kunnen overtreden. Maar deze wezens zijn op de hoogte van het laatste doel van een mens op aarde. Ze weten, dat alleen in vrije wil de erkenning van hun God en Schepper plaats kan hebben en dat deze erkenning de te doorstane wilsproef is, ten behoeve waarvan de mens op aarde leeft.

Ze weten, dat de band met Mij hersteld moet worden, die ieder wezen zelf moet nastreven en aangaan, in alle vrijheid, zonder enige dwang.

Maar de liefde van de lichtwezens is zo diep, dat ze waarlijk voldoende zou zijn om ieder wezen in een ogenblik te veranderen, juist omdat ze kracht is, die nooit haar uitwerking mist.

Dus moet ook deze liefde van Mij uit worden ingedamd. Dat wil zeggen ook deze lichtwezens moeten aan wetten zijn onderworpen, waarop ze echter al daarom acht slaan, omdat ze helemaal in mijn wil zijn binnengegaan, omdat ze daarom ook weten, wat dienstig is voor de mens om zelf het laatste doel - de vereniging met Mij - te bereiken.

Toch kunnen de lichtwezens ook middels gedachten inwerken, in zoverre, dat ze de medemensen aansporen tot voorbede en deze zal dan waarlijk niet zonder

uitwerking zijn. Ik wil, dat de mensen rechtstreeks de weg naar Mij nemen en niet proberen op omwegen een doel te bereiken, dat echter op omwegen niet te bereiken is, wat u zou begrijpen, wanneer u weet zou hebben van de hoge graad van liefde van alle lichtwezens. Wanneer u nu deze wezens om voorspraak verzoekt, wat moeten ze dan wel voor u bij Mij afsmeaken?

Dat Ik tegen mijn wet van ordening in moet handelen en de mensen ontslaan van de voorwaarden, die een terugkeer naar Mij, een verandering van hun wezen, mogelijk maken? Wie in ernst de lichtwezens om hulp vraagt, zal door hen waarlijk ook in het juiste denken worden geleid en dan zal hij dát doen, wat overeenstemt met mijn wil, want de lichtwezens zijn door dezelfde wil bezielde als Ik en zullen u waarlijk alleen zó proberen te beïnvloeden. En dan zult u ook zeker uw doel op aarde bereiken, want ze spannen zich steeds alleen maar in om u naar Mij toe te leiden, u het verlossingswerk van Jezus onder ogen te brengen.

Ze zullen u de weg tonen, die u zult moeten gaan, maar ze kunnen hem niet voor u afleggen.

En wees er nu op bedacht, dat een gebed tot Mij al de band met Mij betekent, die zin en doel van het leven op aarde is, dat u dus een rechtstreekse band met Mij omzeilt, wanneer u de lichtwezens om voorspraak vraagt.

En welk resultaat verwacht u nu voor uzelf van de voorspraak, die de wezens tot Mij moeten richten? Steeds weer zeg Ik u: u zult de lichtwezens wel om hulp kunnen vragen, wanneer u tevoren Mij al uw wil hebt bewezen. En ze zullen u helpen, omdat ze alleen maar de uitvoerders van mijn wil zijn en ze daarin hun gelukzaligheid vinden. Maar nooit kunnen ze voor u de band met Mij door voorspraak tot stand brengen, want ze zijn altijd met Mij verbonden en ze zullen steeds alleen maar willen, dat ook u in vrije wil deze band aangaat, omdat dit uw eigenlijke doel in het leven op aarde is.

En zolang u zich nog tot de lichtwezens om voorspraak wendt, zijn uw gedachten ook nog niet door deze lichtwezens geleid, maar probeert mijn tegenstander u zo te beïnvloeden, dat u de weg naar Mij verlengt, omdat hij juist uw definitieve terugkeer naar Mij wil verhinderen.

Voorbede kan alleen worden verricht van de kant van de mensen voor elkaar of voor de nog onrijpe zielen in het rijk hierna, wanneer dan de graad van liefde van de voorspreker zich doet gevoelen als kracht voor de ander, voor wie het gebed is bedoeld en omdat Ik dan ter wille van die onbaatzuchtige liefde mijn kracht doe toekomen aan diegenen, die ze nodig hebben en aan wie in liefde door voorspreken wordt gedacht.

Maar voor het lichtrijk is het begrip voorspraak niet van toepassing. Het denken van diegenen, die zich op voorspraak verlaten, is op een dwaalspoor geleid en verlengt alleen maar de weg van terugkeer naar Mij, wat alleen de tegenstander heeft beoogd door deze onjuiste leer.

Amen

BD.8611

9 september 1963

Voorspraak voor zielen in het hiernamaals (1)

Steeds weer leg Ik er de nadruk op dat de mensen nog te veel in het duister verkeren en dat hun daarom een licht moet worden ontstoken. Maar veel wordt vaak voor licht aangezien, dat toch eerder de duisternis nog dieper maakt. Het zijn verblindende lichten, afkomstig van mijn tegenstander en naar de mensen gebracht door krachten die niet de bevoegdheid hebben onderwijs te geven. Die zich echter toch daar openbaren waar banden aangeknoopt worden met de geestelijke wereld, waar ook onrijpe geesten tussenbeide kunnen komen, omdat nog niet voldaan is aan bepaalde voorwaarden die het brengen van de zuivere waarheid garanderen.

Steeds is mijn tegenstander er op uit zijn aanhang niet verliezen. Daarom tracht hij de mensen terug te houden van het doen van liefdewerken, onverschillig op welke manier zoiets plaatsvindt.

Vóór alles probeert hij te verhinderen dat de zielen de diepte ontstijgen, dat zij uit het donker van de nacht tot het licht van de dag komen. Zodoende zal hij ook alles doen om de verlossing van de zielen uit de diepte te verhinderen, als zij het rijk hierna zijn ingegaan en het geloof in Jezus Christus nog niet hebben gevonden. Zulke zielen zijn alleen door liefdevolle voorbede te helpen, want dat betekent voor hen het zekerste behoud voor de val in de diepte, voor de ergste duisternis.

Van deze liefdevolle voorbede wil hij echter de mensen terughouden, omdat die het enige middel is om de wil van die ongelukkige zielen te sterken, zodat zij open staan voor de onderrichtingen die hun ook in het rijk hierna door geestelijke leiders wordt gegeven.

Het ontbreekt alle niet verlost zielen aan kracht om voor zichzelf hun toestand te verbeteren. Zij zijn op de liefdevolle voorbede van de mensen aangewezen, die

weer als kracht haar uitwerking op deze zielen heeft zonder hen echter te dwingen.

Op den duur kan geen wezen de liefde weerstaan, en dat is wat de tegenstander wil tegengaan.

Kan nu de mens door zijn geest in zich onderricht worden, dan zal hij steeds waarheidsgetrouwe opheldering ontvangen.

Wordt echter het werken van de geest in de mens in twijfel getrokken, laat hij zich niet door mijzelf maar door wezens uit het geestelijke rijk onderrichten die hijzelf niet controleren kan, dan moet hij voorzichtig zijn en ernstig onderzoeken of de hem overgebrachte lessen ook volgens de waarheid zijn.

Want dan wordt hij gemakkelijk zelf een helper van satan, als hij geestelijk goed verspreidt dat in tegenspraak is met de waarheid, en dat is gemakkelijk te controleren als de mens maar de maatstaf van de liefde hanteert.

Stemt het met mijn liefde en wijsheid overeen, dat een wezen dat zich ongelukkig voelt niet geholpen wordt? Zal Ik het toelaten dat een wezen door de klauwen van satan wordt vastgehouden, als het naar verlossing en liefde verlangt? Altijd is alleen de wil van het wezen doorslaggevend of het hulp aanneemt. Nooit wordt hem echter hulp geweigerd. Nooit wordt de tegenstander macht verleend, want Ik verdoem nooit, maar tracht steeds de zielen uit de diepte te redden. En deze redding kan - als de ziel zelf te zwak is - alleen door de kracht van de liefde geschieden, die van de zijde van de mensen of van de lichtwezens de arme zielen kan worden toegevoerd.

De liefdevolle voorbede van een mens op aarde werkt zich uit als kracht die het wezen in het hiernamaals ten goede komt en zijn wil sterkt, echter beantwoordend aan de wil van de ziel. Dat mijn verlossingswerk ook in het rijk hierna wordt voortgezet vindt zijn oorsprong in mijn overgrote liefde, die al mijn schepselen betreft.

Steeds weer zal Ik het gevallen omhoog helpen, hoewel Ik zijn vrije wil eerbiedig. De liefde van een mens op aarde die uitgaat naar zulke niet verlore zielen, is een krachtstroom die deze zielen beroert en dus hun wil kan aansporen deze leringen aan te nemen, die zij ook in het geestelijke rijk kunnen ontvangen. Die hun eerst een zwak licht schenken, dat echter sterker zal worden hoe gewilliger zij deze onderrichtingen aannemen. Mijn liefde houdt nooit op, zij geldt ook voor die arme zielen. Nooit zal Ik toelaten dat de tegenstander hen hindert als zij de weg zoeken naar het licht.

De mensen echter druk Ik steeds de liefde voor deze zielen op het hart, opdat zij hen gedenken in stille voorbede. En waarlijk, er zal geen ziel verloren gaan aan wie in liefdevolle voorbede gedacht wordt. Het is werkelijk een satanische leer, de mensen de nutteloosheid van voorspraak te verkondigen. Zulk een leer kan nooit van Mij zijn uitgegaan, want zij is totaal in tegenspraak met mijn plan van verlossing dat ook in het rijk hierna geldt en waaraan ieder mens op aarde kan deelnemen door liefdevolle voorbede.

Steeds weer zeg Ik u: u zou waarlijk al de bewoners van de hel kunnen verlossen op grond van uw voorspraak.

Want tegenover de liefde is mijn tegenstander machteloos. De liefde ontrukkt hem alle zielen die hij zou willen vasthouden.

Tegenover de liefde heeft hij geen macht, en daarom wil hij de mensen verhinderen liefdewerk te verrichten. En dat doet hij door de mensen voor te liegen over de nutteloosheid van hun liefdevolle voorbede, en hij vindt ook gewillige mensen die zo'n dwaling aannemen en ijverig als waarheid verdedigen.

Als deze mensen maar zouden overwegen dat hun leerstellingen mijn liefde en wijsheid geheel en al tegenspreken, dan zouden zij zelf ook hun dwaling inzien. Want Ik zal altijd trachten te verlossen, echter nooit verdoemen. En ieder mens die bereid is lief te hebben, zal Mij ondersteunen in dit werk van verlossing, zodat Ik ter wille van hun liefde mijn kracht kan uitdelen en toch niet tegen de wettelijke orde van eeuwigheid inga.

Amen

BD.8616

14 september 1963

Voorspraak voor zielen in het hiernamaals (2)

Antwoord op de leer dat alleen maar "bevoegde" bidders het recht hebben voor de zielen te bidden. Steeds weer onderwijs Ik u het evangelie van de liefde, want als u dat aanneemt en het gebod van de liefde tot God en uw naasten volbrengt, vervult u uw aardse opdracht. En u moet u daarom steeds afvragen of alles wat u denkt, spreekt en doet, volgens mijn gebod van de liefde is. Maar steeds wordt de liefde verlangd die diep in het hart opvlamt, want met loze woorden en gebaren kan Ik Mij niet tevreden stellen.

En zo moeten ook alle werken van liefde onzelfzuchtig gedaan worden, want het uitzicht op loon doet afbreuk aan de liefde en zulke daden worden dan ook alleen zuiver aards beoordeeld. Altijd zal het meest innerlijke gevoel om te willen helpen en verblijden maatgevend zijn. Altijd zal de onzelfzuchtig gevende liefde bedoeld zijn, als Ik van u een leven in liefde verlang. Alleen deze brengt u tot voltooiing. Doch deze reine, goddelijke, onzelfzuchtige liefde verbindt u met Mij. En wat u in zo'n liefde voor uw naasten vraagt, dat zal hij ook ontvangen, hetzij dat zijn aardse nood gelenigd wordt, hetzij dat hem geestelijke gaven worden geschonken.

Altijd zal uw liefde die uw naasten betreft dit bewerkstelligen.

Wat zonder liefde geschiedt - gebeden die alleen de mond uitsprekt maar niet uit de diepte van het hart voortkomen - is als niet gesproken. Want deze bereiken mijn oor niet en dus kunnen zulke gebeden niet verhoord worden. Omdat echter het werken in liefde in alle opzichten het doel is van het aardse bestaan, zal Ik ook niet ophouden de liefde te prediken. En Ik zal de arbeiders in mijn wijngaard ook steeds opdragen het evangelie van de liefde verder te verspreiden, ieder mensenhart aan te spreken en aan te sporen tot onzelfzuchtige werken van liefde.

Maar nooit zal Ik een mens verhinderen om in liefde te werken, dat spreekt voor zich. Het gaat alleen daarom dat hij levendig is en bij alles door de liefde aangespoord wordt, want Ik heb voor geen enkele uiterlijke vorm waardering, omdat die waardeloos is voor de ziel van de mens. Ikzelf beoordeel alleen de wil van de mens, en Ik alleen weet of bij alles wat hij denkt, spreekt en doet, zijn hart betrokken is of niet. En u mensen moet altijd alleen maar de liefde prediken. U mag echter nooit de mensen beletten daden van liefde te verrichten, waartoe ook het gebed voor de gestorvenen behoort.

Want kent u de graad van rijpheid van diegenen die bidden?

En maakt u de mensen die u waarschuwt voor zo'n gebed niet onzeker? Geloof het maar, dat zij zelf kunnen beoordelen of hun gebeden door Mij worden aangenomen.

Wilt u ook degenen weerhouden om te bidden, die vanwege bezorgdheid om hun overledenen die zij willen helpen, worden gedreven en die anders helemaal niet zouden bidden?

U zult twijfel zaaien in hun harten, want een ootmoedig mens is niet overtuigd van zijn rijpheid, die hem alleen het recht zou geven voor deze zielen te bidden.

En wie kan er zeggen al zo vast verankerd in het geloof te staan, dat alleen **zijn** gebeden van waarde zijn? Het beoordelen van de waarde van een gebed moet alleen aan Mij overgelaten worden, want Ik waardeer reeds van iedere ziel de wil om te helpen en waarlijk, Ik zal ieder die bidt behoeden voor de macht van mijn tegenstander. Alleen nietszeggende lippendienst heeft geen waarde. Zulke bidders bevinden zich nog steeds in de macht van mijn tegenstander, anders zou hun geloof meer levend zijn en hun gebed uit het hart opstijgen. Dus waarschuwen voor gebeden voor overledenen mag u niet, omdat het verkeerd is te denken dat iemand die bidt zich in de macht van mijn tegenstander begeeft door zijn gebed. Een gebed dat alleen met de mond wordt uitgesproken, kan door Mij niet worden aangenomen. En zulke gebeden ontrukken waarlijk niet de zielen aan mijn tegenstander.

Zulke bidders hebben zijn wraak niet te vrezen, omdat zij hem geen zielen afhandig maken. Laat dit ene u gezegd zijn, dat Ik alleen uw denken dat verkeerd geleid werd, verbeteren wil. Want van mijn kant uit is zo'n leerstelling niet tot u gekomen, omdat deze de waarheid weerspreekt die Ik naar de aarde zend opdat een licht schijnt in de duisternis die mijn tegenstander over de aarde verspreid heeft. Waar slechts een vonkje van liefde opgloeit, daar komt de mens nader tot Mij, en alleen zo'n liefdesvonk zal een mens ertoe brengen voor de zielen in het hiernamaals te bidden.

En zo'n mens is ook niet ongelovig, anders zou hij ieder voortleven na de dood ontkennen en nooit de zielen een gebed achterna zenden.

Amen

Voorbeden voor de medemensen

BD.2868

3 september 1943

De kracht van de voorbede

Zodra de mensen voor elkaar bidden, zijn hun harten in staat lief te hebben. En daar de liefde kracht is, stroomt deze kracht dus over op de mensen naar wie de liefde uitgaat.

Het gebed heeft nu een zodanige uitwerking, dat de mens voor wie de voorbede bedoeld is, merkbaar de stroom van kracht voelt, doordat hij ofwel nu verlichting van zijn aardse noden ervaart of door de hem toestromende kracht hier tegen is

opgewassen. En zo vervult God al zuiver aards een gebed dat in liefde voor de medemens tot Hem gericht is. Maar heel wat zegenrijker is het gebed dat alleen de geestelijke voltooiing, het inzicht en het streven naar licht en waarheid betreft. Ook dan weer heeft het gebed een uitwerking in de vorm van kracht, die de medemens alleen maar gewillig hoeft aan te nemen om een groot geestelijk succes te kunnen boeken. En daardoor wordt begrijpelijkerwijs ook de aardse nood verminderd, die immers alleen hetzelfde doel moet vervullen: het tot stand brengen van een geestelijk rijp worden. Maar wanneer de mens geen acht slaat op de hem door de voorbede toegewezen kracht, kan God ook het leed niet verminderen omwille van deze mens, wiens ziel Hij redden wil en die zonder zulk leed geheel verloren gaat. De mens wil zijn medemens helpen die in nood is.

God is echter liefde en deze wil eveneens de mens te hulp komen. En Zijn liefde en wijsheid zien in dat leed het enige middel is om de mens te winnen voor de eeuwigheid. En deze liefde en wijsheid moeten begrijpelijkerwijs het gebed voor de lijdende medemens onverhoord laten, wanneer ze de rijpheid van de ziel in twijfel trekken, die zin en doel is van het aardse leven. En daarom moet ook steeds de vervulling van het gebed aan de wil van God worden overgelaten, want God weet waarlijk het beste waardoor voor een ziel het grootste geestelijke voordeel ontstaat. Weliswaar erkent God de liefde, maar als deze liefde uit menselijke onwetendheid een einde zou willen maken aan het lijden dat de mens door de liefde Gods is opgelegd, dan zal Hij het eerste wel waarderen, echter volgens Zijn goeddunken het gebed niet verhoren, om de ziel verlossing te brengen. Hij zal dus schijnbaar op de menselijke wil geen acht slaan. Doch de kracht van de voorbede komt hun van pas, doordat hun denken zich gemakkelijker op God kan richten als de wil van de mens zich niet helemaal tegen Hem verzet. En daarom moet alles, leed of vreugde, aan God worden overgelaten en alles berustend en dankbaar uit Zijn hand worden aangenomen, want Hij weet waarlijk het beste wat bevorderlijk is voor de mens. En Hij leidt alles zo, dat het de ziel tot heil kan strekken en de mens geestelijk rijp kan worden als hij daartoe de wil heeft.

Amen

BD.3582

20 oktober 1945

Voorbede door medemensen

Hoe onwijs is het, de rechtstreekse verbinding met God te omzeilen en van een medemens gebruik te willen maken, wiens gebed hem moet helpen. God slaat

alleen acht op het gebed dat in diepste liefde voor de naaste naar Hem wordt opgezonden en de kracht van de liefde komt nu de behoeftige te pas. Elk ander gebed is echter nutteloos. In Zijn medelijdende liefde zendt God leed en nood over de mensen om hen te bewegen zich aan Hem zelf onbeperkt toe te vertrouwen, om hen ertoe te brengen de juiste verhouding van een kind tot de Vader tot stand te brengen, omdat pas dan de kracht van de goddelijke liefde het hart van de mens kan raken en zijn ziel door dit toestromen van kracht wordt geholpen zich geestelijk positief te ontwikkelen. Wordt deze innige verbinding buiten beschouwing gelaten, dan is de toestroming van kracht slechts gering en ook alleen maar gegarandeerd wanneer de voorbede voor de medemens uit een liefdevol hart komt, daar anders de mens helemaal zonder kracht blijft en zijn ziel gebrek moet lijden. Nooit kan een mens voor zijn medemens de omvorming van het wezen bereiken. Integendeel, deze moet zelf actief zijn. Hij moet zelf zijn wil op God richten en zich met Hem in verbinding stellen om kracht te kunnen ontvangen. De liefdevolle voorbede is alleen in zoverre nuttig voor hem, dat hem kracht wordt toegezonden die zijn verzwakte wil versterkt, dat hij dus door de voorbede de kracht ontvangt zichzelf op God te richten. Deze toevoer van kracht is de uitwerking van de liefde van de medemens, maar zonder liefde is elk gebed nutteloos. Want alleen oprechte liefde zal ertoe leiden dat een gebed in geest en in waarheid naar God wordt gezonden en dan ook resultaat zal hebben. God verlangt de verbinding met Hem, die ieder mens tot stand kan brengen wanneer hij wil. Wie zich op het gebed van een medemens verlaat, diens wil gaat nog niet uit naar God en dus zal ook dat gebed zonder uitwerking blijven. De mens kan met een innige, diepe zucht heel wat meer bereiken dan een lang gebed vermag waaraan deze innigheid ontbreekt, zoals ook de innige gedachte aan God hem meer kracht oplevert dan voorspraak door medemensen. Maar God beoordeelt de graad van liefde van degene die bidt voor zijn medemensen, omdat liefde steeds kracht geeft en dus ook een liefdevolle voorbede niet zonder uitwerking blijft. En daarom komt er steeds weer zwaar lijden en bittere nood over de afzonderlijke mens, omdat hij Diegene niet vergeten moet, Die hem alleen kan helpen, omdat hij de juiste verhouding tot stand moet brengen die hem alleen de toevoer van kracht van God verzekert en omdat hij zelf actief moet worden om succes te kunnen boeken voor zijn ziel. En de mensen moeten niet vergeten, dat de medemens nooit de verantwoording van hen kan afnemen, dat ieder zichzelf moet verantwoorden en daarom ook aan zich zelf moet werken. En dit werk kunnen ze alleen realiseren met hulp van God, die ze in innig gebed moeten aanroepen om kracht en liefdevolle begeleiding, opdat ze hun doel bereiken, opdat hun ziel op aarde rijp wordt.

Amen

BD.4743

19 september 1949

Voorbede voor geestelijk welzijn

Ik wil u allen helpen gelukkig te worden, maar alleen wanneer uw wil eveneens bereid is, daar Ik anders geen vrije geestelijke wezens verkrijg. Integendeel, Ik zou alleen geoordeelde wezens krijgen die Ik niet mijn kinderen zou kunnen noemen. En daarom moet uw wil dus streven naar volmaaktheid.

En daarom zult u mensen wel voor elkaar kunnen bidden, maar de afzonderlijke mens moet zelf bereid zijn de weg naar de voltooiing te gaan. Er kan hem door voorbede alleen kracht worden gegeven, die echter ook door hem kan worden afgewezen als hij zich verzet tegen de toevoer van kracht, dat wil zeggen: als hij geen acht slaat op de innerlijke opwelling richting het goede of de stem van het geweten, omdat hij niet wil, hij dus in zekere zin weerstand biedt aan de invloed van de geestelijke wereld vol van licht, die zich - afgaande op de voorbede van een mens - over hem ontfermt. De mens heeft als gevolg van de voorbede een zeker voordeel, doordat zijn gedachten worden gericht op zijn levensdoel, op de geestelijke ontwikkeling. Hij wordt door middel van gedachten door lichtwezens beïnvloed. Doch hoe hij daarop inspeelt, is aan zijn wil overgelaten, want deze is vrij en is niet onderworpen aan dwang, om welke reden dus de voorbede van een liefdevolle mens om het geestelijke welzijn van zijn medemens, die ander helpen **kan**, echter niet noodzakelijk helpen **moet**, daar het van diens wil afhangt. Nochtans is de liefde kracht. Ze werkt opwekkend en kan ook een dode ziel tot leven wekken. De wil kan worden veranderd door liefdevolle voorbede en een mens kan dus redding gebracht worden uit geestelijke nood. Maar altijd moet de liefde de beweegreden zijn voor de voorbede, dan zal ze niet zonder resultaat zijn. Want de weerstand tegen de kracht van de liefde is niet blijvend, omdat de liefde steeds de overwinnaar is, waartegen ook de sterkste wil niet standhoudt, omdat de liefde goddelijke kracht is en alles afdwingt wat ze wil.

Amen

BD.6577

19 juni 1956

Liefdevolle voorbede voor wereldse mensen

Zeer vaak sterft mijn woord ongehoord weg, omdat het maar zachtjes het hart van de mens aanraakt. Omdat het niet luid en hoorbaar weerklinkt, zoals alles wat van

de wereld uitgaat en meestal **niet** genegeerd wordt door de mensen. Maar wie zich openstelt, die zal het ook vernemen.

Maar het zich openstellen is de vrije wil van de mens en daarom moet ieder zich zelf verantwoorden of mijn woord toegang kreeg tot zijn hart. Want het weerklinkt steeds weer voor iedere mens wanneer hij het negeert, omdat mijn liefde en barmhartigheid niet rusten om een verloren ziel te redden, zolang ze op aarde vertoeft. En vaak zullen nood en ziekte mijn pogingen ondersteunen, maar nooit zal Ik met dwang op een mens inwerken, want dat zou onjuist zijn. Maar het meest doeltreffende middel is de liefdevolle voorbede voor zulke mensen, die nog te sterk met de wereld zijn verbonden en daarom de fijne klank van mijn aanspreken niet in zich kunnen vernemen. Want door middel van gedachten zal Ik ze steeds aanspreken. Maar Ik zal het niet verhinderen wanneer ook zulke gedachten onwillig worden afgewezen omdat ze tegen de eigen wensen in gaan. De verantwoording voor zijn instelling draagt de mens zelf. Maar hij zal steeds een liefdevolle voorbede gewaarworden als het zo nu en dan ontvankelijk zijn voor geestelijke zaken, dat ook eens tot verandering van de richting van de wil kan leiden, zodat dan het hart zijn oor opent wanneer mijn woord weerklinkt. De wereld heeft grote macht en kan ook de totale heerschappij over een mens krijgen. Maar liefdevolle voorbede is een net zo sterke macht en ontworstelt aan de wereld vaak de zielen die al een prooi van haar waren geworden. Want mijn kracht is steeds werkzaam, daar waar liefde is.

En een ziel die sterk aan de wereld was gebonden, kan plotseling de waardeloosheid, de banaliteit ervan inzien en iets begeren wat haar meer bevredigt, wanneer een mens zich in liefde om haar bekommert en haar bijstaat door voorbede, die toevoer van kracht betekent voor die zielen. En waarlijk, Ik zeg u: uw liefde bereikt meer dan mijn tegenstander met al zijn macht, want tegen dit wapen is hij niet opgewassen. En waar liefde worstelt, geeft hij de ziel vrij, omdat Ik zelf hem daar de zielen ontwing en hij Mij niet kan weerstaan. Zou er onder u mensen meer liefde zijn, dan zou ook de geestelijke nood geringer zijn. Want u zou al diegenen het leven bezorgen die u in uw liefdevolle gebed zou opnemen.

Want geen enkele liefdevolle gedachte is zonder uitwerking, ofschoon Ik de vrije wil van een nog weerspannige mens eerbiedig.

Maar ook deze zal veranderen onder uw voorbede, als liefde u daartoe aanleiding geeft. Het moet voor u een buitengewoon troostrijke gedachte zijn, te weten dat geen mens verloren gaat voor wie u zich met liefdevolle zorg inzet.

Uw liefde haalt nog uit de diepte terug die al zijn weggezonden. Uw liefde kan de hardste weerstand breken. Ze kan een hart dat verhard is verzachten. Ze kan een

ziel tot redder worden, omdat de liefde alles bereikt. Bijgevolg zult u mensen Mij voortdurend kunnen helpen het verlorene naar Mij terug te brengen, waar mijn liefde zich stil moet houden vanwege de wilsvrijheid en omdat de wet van mijn eeuwige ordening niet kan worden omzeild, daar Ik anders waarlijk al het gevallene zou redden uit zijn nood. En deze nood is bijzonder groot, omdat maar weinig mensen hun liefde schenken aan diegenen die in gevaar zijn verloren te gaan. Daarom spreek Ik alle mensen aan door mijn woord. En Ik maan ze aan tot liefde, opdat ze allen in hun liefdevolle gedachten en liefdevolle gebeden opnemen, die zulke hulp nodig hebben, om ook zelf hun harten te openen, wanneer mijn woord in hen weerklinkt. De wereld is een groot gevaar, maar ze kan worden uitgebannen door de kracht van de liefde.

Dat zult u allen ter harte moeten nemen en u zult moeten weten dat u ook zelf er veel toe zult kunnen bijdragen, de wereld - dat wil zeggen: mijn tegenstander - de slachtoffers te ontrukken, omdat u zelf de wapens gebruikt waarvoor hij het onderspit delft, wanneer u zich in liefde ontfermt over diegenen die een prooi zijn van de wereld. U zult ze kunnen redden en opdat in u de liefde ontvlamt, denk aan de onnoemelijke nood waarin de ziel van zo'n mens zich bevindt, die zo zwak is dat ze geen weerstand meer kan bieden en daarom tevoren toevoer van kracht nodig heeft, om zich te bevrijden uit onbarmhartige macht.

Help haar en schenk haar de kracht door liefdevolle voorbede en ze zal u daar eeuwig dankbaar voor zijn.

Amen

BD.6582

28 juni 1956

Voorbede voor medemensen

In de duisternis van geest te leven op deze aarde, is het lot van al diegenen die nog gekluisterd zijn door de tegenstander van God, die nog geen verlossing vonden door Jezus Christus. Die daarom zonder inzicht en in zwakheid hun weg over de aarde gaan, blind van geest en zonder kracht om zich van die tegenstander los te maken. De zielen van deze mensen zijn door zeer dichte omhulsels omgeven. En er kan geen lichtstraal tot hen doordringen en de ziel verlichten. Ze is in het vleselijke lichaam gaan wonen in de wil daarin rijp te worden. Doch vanaf het begin van haar belichaming heeft ze het vleselijke lichaam steeds zijn zin gegeven, dat voor de tegenstander een welkom werktuig was om die ziel het rijp worden te verhinderen.

De ziel, het geestelijke in de mens, leidt nu een beklagenswaardig bestaan in het lichaam. Want wat dit ook doet, het omhult de ziel steeds dichter en maakt het haar onmogelijk in het licht te komen wanneer haar geen hulp wordt verleend. En als de mens alleen voor zijn lichaam leeft en er dus van zijn kant geen verandering te verwachten is, dan moet de hulp van buitenaf komen. De ziel moet bevrijd worden uit de macht die zich van het lichaam meester maakte.

En aan dit bevrijdingswerk moeten de medemensen deelnemen die al verlossing hebben gevonden, wat steeds alleen kan gebeuren doordat die ziel wordt aanbevolen bij Jezus Christus, die alleen haar kan verlossen uit haar nood, die haar kan bevrijden uit de macht van Zijn tegenstander. De kortste weg om zulke zielen te redden is dat de mens bekend wordt gemaakt met de goddelijke Verlosser Jezus Christus. Dat hem de leer van de liefde van Jezus wordt verkondigd, opdat de mens zelf zich zal veranderen en zijn weg naar Hem gaat, die waarlijk ook resultaat zal opleveren voor de ziel over welke Jezus Christus zich nu zelf ontfermt.

Maar is de mens volledig in de macht van de satan, dan zal hij geen lering over de verlossing door Jezus Christus willen aannemen. Hij zal vijandig tegenover de goddelijke leer van de liefde staan, omdat de tegenstander de eigenliefde weet te voeden en te koesteren. En hij zal dus niet in het minst zijn ziel te hulp komen en proberen omhulsels op te lossen, omdat dit alleen door werken van liefde kan gebeuren, waar de eigenliefde hem bij hindert. En nu moet de medemens zich met erbarmen inzetten voor zo'n ziel. Hij moet haar aan liefde doen toekomen, wat het eigen lichaam haar ontzegt.

Ze kan alleen gered worden door liefde en ze voelt elke liefdevolle gedachte als weldadig. Ze ervaart deze als een lichtvonkje, als een toesturen van kracht, en het lukt haar zo nu en dan ook het lichamelijke omhulsel in goede zin te beïnvloeden.

Iedere ziel kan worden gered wanneer haar in liefde bijstand wordt verleend.

Dat zou u mensen allen te denken moeten geven, want u allen zult er verlossend aan kunnen deelnemen, wanneer uw hart maar in staat en gewillig is liefde te geven. Uw liefde kan weliswaar niet de schuld van zulke zielen op zich nemen en daar boete voor doen, maar ze kan hun de kracht overbrengen hun wil te veranderen en zelf de weg te gaan naar Jezus Christus, naar het kruis, waar hun verlossing ten deel valt. De ziel is het denken, voelen en willen in de mens.

Wanneer de ziel door onbaatzuchtige liefde dus kracht wordt toegevoerd, dan zal ze ook de mens van binnen ertoe brengen om het goede te denken en te willen.

Dan wordt door de liefdesvonk de duisternis in haar doorbroken. Ze ziet de verkeerde richting van haar wil in en onderwerpt zich zelf aan een oordeel.

De mens begint na te denken over zijn leven en een verandering is des te zekerder, hoe meer liefde hem van de kant van de medemens wordt gegeven. Want liefde is de kracht die nooit zonder uitwerking blijft. Daarom is liefdevolle voorbede nooit tevergeefs en kan er geen mens verloren gaan die door liefdevolle gedachten wordt gevolgd. Die in het gebed wordt opgenomen, die bij de goddelijke Verlosser Jezus Christus wordt aanbevolen.

Wat geen denkbeeld van menselijke zijde kan bereiken, dat kan toch door innig gebed worden bereikt wanneer de liefde voor de zwakke, verduisterde ziel de drijfveer is die haar graag licht en kracht wil doen toekomen.

En er hoeft geen mens verloren te gaan, wanneer maar de liefde van een medemens zich over hem zou ontfermen.

Amen

BD.7132

27 mei 1958

De barmhartige voorbede

Verlang van Mij geen barmhartigheid, u die dezelfde barmhartigheid ontzegt aan uw medemensen die u iets hebben misdaan. Want er is geen mens zonder zonde. Ieder afzonderlijk is op mijn barmhartigheid aangewezen, dat Ik ze hem betoon ondanks zijn zondigheid.

En zo moet Ik overal genaden als recht laten gelden, zoals u ook hetzelfde zult moeten doen tegenover degenen die eerder hulp nodig hebben dan een hard oordeel, wanneer hun ziel moet genezen. Steeds weer moet Ik er nadrukkelijk op wijzen dat u mensen allen in het nauw wordt gebracht door mijn tegenstander.

Weliswaar kan ieder afzonderlijk zich daartegen verweren door zijn roep naar Mij. Ik heb immers ook over de tegenstander macht en gebruik deze ook wanneer een mens Mij gelovig en vol vertrouwen om bescherming en hulp vraagt. Maar hij benadert de mensen vaak onder vermomming, zodat ze niet in staat zijn hem te herkennen en daarom raken ze ook in zijn vangnetten verstrikt. Wel is dit ook eigen falen, omdat ze een verduisterde geest hebben en niets doen om een klein lichtje in zich te ontsteken. En ze zullen ook dit falen eens bitter berouwen, want

ze nemen de duisternis mee naar de overkant in het geestelijke rijk en zouden toch evenzogoed in het aardse leven het licht hebben kunnen verwerven. Maar mijn genade en barmhartigheid zullen hun steeds weer hulp bieden, zowel op aarde als ook in het rijk hierna. Ik zal ze niet verdoemen. Integendeel, Ik zal steeds trachten hen uit hun erbarmelijke toestand te bevrijden. En hieraan zult u allen moeten denken. U moet net zo handelen en de zwakheden van uw medemenssen moeten in u een innig mededogen opwekken. U moet bezorgd zijn om hun ziel en hen willen helpen, wat u ook mogelijk is door voorsprekende gedachten of gebeden, door het doen toekomen van liefdeskracht die deze zielen weldadig zal beroeren. U zult met mijn tegenstander moeten worstelen om zulke zielen en u zult sterker zijn dan hij, zodra liefde u ertoe brengt de ziel te willen helpen. En opdat de liefde in u ontvlamt voor zulke ongelukkige zielen, die de tegenstander gevangen houdt, zult u zich moeten indenken dat hij haar lange tijd niet zal vrijlaten als ze eerst eenmaal zonder haar lichaam is en in het duistere rijk hierna is binnengegaan, waar haar elke kracht ontbreekt om weerstand te bieden, waar ze geheel in zijn macht is. Ook dan nog kan de liefde van een mens hem zulke zielen ontwringen. Maar zolang de mens nog op de aarde verblijft, kan de kracht van de voorbede nog een verandering van zijn denken tot gevolg hebben en kan hij nog aan zich zelf werken en tot inzicht van zijn zwakheden en fouten komen. En dit inzicht kan hem al behoeden voor het lot van de duisternis in het rijk hierna. Schenk erbarmen aan allen die op de verkeerde weg zijn geleid en probeer ze op de juiste weg te voeren. En lukt u dit niet, bid dan voor hen. Maar laat ze niet aan de vijand over die onuitsprekelijke kwellingen over die zielen doet komen, waarvan u ze kunt vrijmaken door uw liefdevolle voorbede. Ik hoor elke meelijwekkende roep en ter wille van uw liefde ben Ik ook tot hulp bereid. Maar blijft zo'n ziel aan zichzelf overgelaten, dan zal ze steeds dieper verstrikt raken in de vangnetten van de satan, zonder dat ze het zelf beseft, omdat ze volledig blind van geest is en zelf niet het licht aanneemt dat haar zou kunnen bijlichten op de weg over de aarde. Want juist de wilswakke tracht de tegenstander te behouden. En deze kan alleen worden opgeheven door toevoer van kracht, die een liefdevolle voorbede steeds de ziel zal doen toekomen.

Onderschat de kracht van de voorbede niet.

Wat een goede spreker niet lukt, dat kan de liefdevolle voorbede tot stand brengen.

En daarom druk Ik u allen op het hart, deze in duisternis voortgaande zielen in uw gebed op te nemen, dat u hun barmhartigheid zult mogen betonen, want ze zijn arm en ellendig en kunnen alleen het geven van kracht gewaarworden door liefdevol aan hen te denken. Beschouw steeds de tegenstander als de grootste vijand en help de anderen vrij van hem te worden, en u hebt waarlijk een werk van liefde volbracht, waar die zielen u eeuwig dankbaar voor zullen zijn.

Amen

BD.8441

17 maart 1963

De kracht van de liefdevolle voorbede voor ongelovigen

Hoe ver verwijderd zijn de mensen nog van Mij, die geen geloof hebben in een God en Schepper, die zichzelf slechts beschouwen als een product van een natuurkracht en niets willen erkennen wat wijst op een machtig Wezen.

De afkerige wil in hen is nog niet gebroken. Ze wijzen Mij af en willen geen band met Mij en daarom zijn ze nog helemaal in de macht van mijn tegenstander. Ze zijn diens helpers, omdat ze ook hun medemensen ervan willen overtuigen dat er niets bestaat dat als een alwijze macht te erkennen zou zijn. Weliswaar gaan ze de weg over de aarde als mens, maar ze bevinden zich vlak bij de afgrond, waarin mijn tegenstander ze weer omlaag zal storten, wanneer ze niet nog voor hun dood van mening veranderen.

Want van zulke geheel ongelovige mensen is ook een opklimmen in het rijk hierna moeilijk te verwachten, omdat ze voor geen enkele opheldering toegankelijk zijn en op hun standpunt zullen blijven staan. Ze gebruiken in het aardse leven ook de gave van het verstand verkeerd. Want ze zouden ook door middel van hun verstand tot andere gevolgtrekkingen kunnen komen, wanneer ze de serieuze wil zouden hebben, ware opheldering te verkrijgen over het doel van hun bestaan op deze aarde. Maar zulke gedachten - wanneer ze in hen boven komen - worden afgewezen. En er bestaat geen andere mogelijkheid hen tot geloof te laten komen, want bewijzen zouden dwangmiddelen zijn, die echter nooit worden toegepast. Meestal is bij zulke ongelovige mensen ook het hart verhard en daar het hun dus aan liefde ontbreekt, blijft het ook in hun hart duister en alleen de vijandige wil is sterk, die ook proberen zal in dezelfde zin invloed uit te oefenen op de medemensen, omdat hij als aanhanger van de tegenstander door deze wordt aangezet om voor hem te werken. En wilt u zulke mensen proberen te overtuigen van de waarheid, dan zult u nauwelijks succes kunnen boeken. En het enige wat u voor hen zult kunnen doen, is voorbede, omdat - wanneer deze in liefde wordt verricht - ze als kracht weer op die mensen terug straalt en dan ook een zodanige uitwerking kan hebben, dat de mens nadenkt en zijn afkerige wil zwakker wordt.

En daarom zult u alle ongelovigen ook in het gebed moeten gedenken, opdat hun hart zich laat raken door de kracht van de voorbede.

U zult er steeds aan moeten denken dat deze zielen nog helemaal in de macht van mijn tegenstander zijn en er hulp aan hen moet worden verleend, willen ze van hem vrij worden.

Onder dwang kan hij niet worden veranderd. De rechtstreekse straal van mijn liefde wijst hij af en daarom verliest ze ook aan doeltreffendheid. Maar uw liefde maakt het doen toekomen van kracht mogelijk, die hij als weldadig ervaart en die zijn denken veranderen kan, zonder dat hij daartoe gedwongen wordt. En wanneer u bedenkt dat zo'n ziel buitengewoon zwak is en daarom de tegenstander geen weerstand kan bieden, dan moest deze zwakheid uw medelijden opwekken en uw wil om lief te hebben aansporen alles te doen wat voor haar redding mogelijk is.

En in dit geval blijft alleen de liefdevolle voorbede over, die de tegenstander toch nog de ziel kan ontworstelen, omdat ze niet zonder uitwerking blijft. De vrije wil is het goddelijke in de mens en toch is deze vrije wil ook de reden geweest voor de diepste val. En hij is het nog steeds, dus daarom vergt de terugkeer van een gevallen ziel ook vaak eeuwige tijden, wanneer de liefde haar niet te hulp komt tijdens haar aardse bestaan. Want de liefde vermag alles.

En de tegenstander legt het af tegen de liefde.

Dan kan hij de ziel niet vasthouden. Ze zal zich van hem vrijmaken en aansturen op Diegene, Die de Liefde is.

Dus zal ze Mij nu ook erkennen als haar God en Schepper en is ze gered voor tijd en eeuwigheid.

Er hoefde geen mens op aarde verloren te gaan, wanneer er voor elke ziel vanuit diepe liefde zou worden gebeden.

Want alleen zo'n gebed heeft resultaat, maar niet de lippendienst van massa's mensen, die niet in geest en in waarheid naar Mij opstijgt, doch slechts een gebed voor de vorm is, zonder kracht.

Zou iedere mens zich de redding van een ziel maar ten doel stellen, dat hij deze ziel zijn liefde doet toekomen. En zou hij maar tot Mij bidden om redding, opdat ze niet weer voor eindeloze tijden verloren gaat. Dan zouden de mensen waarachtig veranderen en tot een waar geloof komen en ze zouden alles doen om het doel van hun leven te bereiken.

Doch de liefde onder de mensen is bekoeld en ieder denkt alleen maar aan zichzelf. Hij kan daarom ook niet geloven en hij kan zijn doel ook niet bereiken. Veeleer stuurt hij onverstoort weer op de afgrond aan en moet nogmaals in kwelling beginnen aan een eindeloos lange weg en ongelukkig zijn.

Want mijn macht kan niet ingrijpen waar de wil tegen Mij gericht is.

Amen

Voorbeden voor de zielen in het hiernamaals

BD.2381

24 juni 1942

Het smeken van de arme zielen om het gebed

Laat het smeken van de overledenen tot u spreken.

Ontzeg hun uw voorbede niet als zij er voor zorgen dat u aan hen denkt en weet, dat zij onnoemelijk moeten lijden zonder uw hulp. Het lot van een niet verlost ziel is bovenmate treurig, en niemand van u weet of een ziel verlost is, of in een smartelijke toestand smacht en u hulp nodig heeft. Alleen door gebed kunt u deze arme zielen hulp bieden, want zij voelen dan uw liefde en die geeft hun de kracht hun eigen lot te verbeteren. Zij veranderen hun wil, wat vooralsnog nodig is om een verandering in hun treurige toestand teweeg te brengen. De zielen zijn ook dankbaar voor de geringste ondersteuning, omdat zij op u zijn aangewezen of op de werkzaamheid vol medelijden van zielen die reeds een hogere graad van rijpheid hebben bereikt. Deze mogen hun echter dan pas hulp bieden, als hun wil een verandering van hun bestaande toestand wenst.

Maar de wil is bij zulke zielen zwak of zelfs totaal werkeloos. Daarom kunnen zij vaak ondenkbaar lange tijd moeten smachten, als zij niet worden gesteund door de voorbede die hun de kracht oplevert de wil te veranderen, dat wil zeggen: werkzaam te laten worden. Kende u de nood van deze zielen, dan zou u hen niet vergeefs laten smeken.

Want iedere gedachte aan een overledene zorgt ervoor dat hij niet vergeten wordt en is een roep om hulp in hun nood. De mensheid is zo liefdeloos tegenover elkaar en zonder geloof aan een voortleven na de dood. Daarom gedenkt zij ook de doden niet, waaronder deze dan uitermate lijden. Zij dringen steeds maar weer

de gedachten van de mens binnen en willen hem daardoor aansporen hen in het gebed te gedenken. De nood in het hiernamaals is groot, daarom dringen ook de zielen van onbekende overledenen zich in de nabijheid van degene die vol medelijden aan deze arme zielen denkt. Want zij voelen ieder gebed als een weldaad, als vermeerdering van hun kracht en van de wil die naar boven gericht is. En de mensen op aarde die vol van erbarmen zijn, zijn gedurig omgeven door hulpbehoevende zielen omdat die van hen hulp verwachten. De wil om deze zielen te helpen geeft hun reeds kracht, en iedere liefdevolle gedachte die hen omvat sterkt hun wil. Daarom kunnen vrijgevige wezens deze zielen in het hiernamaals te hulp komen en hun de kracht overbrengen die zij nodig hebben om het ontzaglijke leed in het hiernamaals te verminderen. De mensen kunnen niet genoeg beseffen welk een genadegave het gebed is. Alles kunnen ze bereiken door het ware gebed, want God zelf heeft hun deze genade geschonken en haar geen grenzen gesteld. In het hiernamaals echter kan de ziel zichzelf niet helpen, maar is op hulp aangewezen. En deze liefde en hulp moet u hun doen toekomen om hen aan deze kwellende toestand te ontrukken en het hun mogelijk te maken, te beginnen zichzelf te verlossen.

Heeft de ziel het stadium van haar willoosheid overwonnen, dan geldt haar streven alleen nog het opwaarts gaan en dan is haar grootste nood opgeheven. De kracht daartoe moet haar evenwel van liefhebbende zijde worden toegezonden door voor haar te bidden, want alleen het werken in liefde brengt de ziel verlossing. En waar zij zelf te zwak is om in liefde te kunnen werken, moet de mens haar liefdevol bijstaan, opdat ze de kracht krijgt die ze voor haar positieve ontwikkeling nodig heeft. Daarom: vergeet de arme zielen niet, zij smeken u gedurig om uw hulp.

Amen

BD.5161

30 juni 1951

De kracht van de voorspraak

De kracht van de voorspraak voor de overledenen moet u aan al degenen verschaffen die van u zijn heengegaan, onverschillig in welke rijpheidsgraad u meent dat ze zijn. Want zij hebben allen nog kracht nodig en zijn dankbaar voor iedere hulp. Het is een blij makend besef, zielen uit de diepte omhoog geholpen te hebben, en u zult dat pas echt beseffen als u zelf in het rijk hierna bent aanbeland en de nood ziet waarin vele zielen smachten omdat ze zonder voorspraak zijn. Omdat er niet voor hen gebeden wordt, daar zij geen mensen op

aarde hebben die hen in liefde gedenken en hun de kracht doen toekomen die zij nodig hebben om opwaarts te gaan. Zo gauw de zielen maar eenmaal de kracht van de liefde hebben ondervonden en deze kracht benutten, werken ze met een enorme ijver. Maar de eerste aansporing moet hun gegeven worden door liefdevolle voorbede van de zijde der mensen, omdat die hen het eerste beroert en hun denkrichting verandert. Deze voorbede moet echter bewust gedaan worden, dat wil zeggen: met de bedoeling de zielen te helpen in hun opwaartse ontwikkeling. U mensen moet weten dat uw voorspraak waarde heeft, en u moet uzelf nu vertrouwd maken met de nood van hen die gestorven zijn en vanuit een liefdevol hart een gebed opzenden om kracht voor deze zielen. En deze kracht zullen zij dan zeker gewaarworden en ook zullen ze de liefde die naar hen uit gaat dankbaar aanvaarden. En dit brengt hen ertoe evenzo lief te hebben, wat nu naar hun omgeving uitstraalt en als een zwak licht werkt dat alle zielen goed doet. U mensen kunt zo buitengewoon actief meewerken aan de verlossing, als u de wil maar hebt om leed en nood te verzachten.

Want deze wil spoort u aan tot gebed dat uit het hart komt, en dat heeft alleen maar verlossende kracht. Alles wat u doet moet u bewust doen. Niet voor de uiterlijke vorm of lippendienst, want dat heeft geen uitwerking omdat de overtuigde wil om te helpen niet actief is. Alleen de liefde verlost, dat moet u steeds weer gezegd worden. Met de liefde bereikt u onvoorstelbaar veel. U kunt door liefdevolle voorbede zoveel stralend licht in de duisternis brengen, dat daar vele zielen samenkomen en door deze lichtstraal aangeraakt worden, steeds met als gevolg, dat ook in hen een gevoel van liefde ontwaakt en werkzaam wil zijn. Liefdevolle voorbede is een enorme krachtstroom die zijn uitwerking nooit zal missen. Neem al uw geliefden in deze voorbede op, roep hen in gedachten naar u toe en vertel hun dat u hen helpen wilt, en dat zij kalm en zonder weerstand uw hulp moeten aannemen. Onderricht hen in gedachten dat ook zij opwaarts kunnen gaan, als zij de kracht willen gebruiken die u hun door uw voorbede doet toekomen. En wijs hen steeds op Jezus Christus.

Slechts Eén kan hen verlossen, en deze Ene is alleen door de liefde te winnen. Vertel hun daarom, dat zij met de hun gegeven kracht weer andere zielen moeten helpen die evenzo in grote nood zijn. Dat dit liefdewerk voor deze zielen hen steeds nader brengt tot Jezus Christus, die dan meedogend allen tot zich trekken zal en ze binnen voert in het rijk van het licht.

Heeft u een ziel geholpen tot het juiste gebruik van de kracht die zij ontvangen heeft, dan is haar opstijgen verzekerd. Dan zijn de zwakke wil en de krachteloosheid verdwenen en zij gaat ijverig opwaarts en trekt talrijke zielen met zich mee omhoog, omdat zij haar inzicht nu ook aan andere overdraagt. En zo heeft een enkele voorspraak een onvermoede zegen tot gevolg.

U mensen op de aarde, onderschat de kracht van de voorspraak niet, maar denk er steeds aan dat zij uit een liefdevol hart moet komen om werkelijk kracht gevend te zijn.

En laat al uw geliefden meetellen, want zij hebben allen nog kracht nodig en zullen u er eeuwig dankbaar voor zijn als u hun nog zwakke kracht doet toenemen en in liefde aan hen denkt.

Amen

BD.5313

9 februari 1952

Verandering van wil door voorbede

Het rijk van de duisternis houdt zijn zielen gevangen, omdat er geen grote kracht nodig is om deze zielen gekluisterd te houden. Want ze bieden geen weerstand, omdat hun wil te zwak is.

Maar deze wil kan een versterking ervaren door voorbede. U mensen zult zich moeten voorstellen, dat u tot alles in staat bent door een liefdevol gebed voor deze gekluisterde zielen, die daardoor het verlangen in zich voelen ontwaken, vrij te worden uit de keten van de satan. Het zijn vaak slechts momenten waarop dit verlangen in hen opkomt, maar ze worden steeds langduriger, hoe vaker in liefdevolle voorbede aan deze zielen wordt gedacht. Dan is het alsof ze ontwaken uit een diepe slaap. Ze worden levendig en zoeken naar een gelegenheid om aan hun boeien te ontsnappen. Want ze ondergaan de duisternis als een keten en verlangen naar het licht. Wanneer deze verandering is begonnen als gevolg van liefdevolle voorbeden, dan zijn deze zielen ook gewillig te zoeken. En het kleinste lichtstraaltje laat hen naar de plaats snellen waar ze vandaan gekomen zijn. Ze beginnen op te leven.

Maar de vorst van de onderwereld laat hen niet zo gemakkelijk vrij.

Daarom zullen in het begin licht en duisternis elkaar afwisselen. Ze zullen tijdelijk kennis over zichzelf hebben en dan weer geheel onwetend in de duisternis rondlopen. Daarom moet er met deze zielen met liefdevol geduld worden omgegaan. Ze moeten steeds weer toevoer van kracht krijgen door gebed. Ze moeten door liefdevolle gedachten dichterbij worden geroepen en dus steeds weer aan hun duister gebied worden onttrokken. Ze moeten door middel van gedachten opheldering ontvangen en op Jezus Christus worden gewezen, hun

Verlosser, opdat ze zelf zich tot Hem wenden en Hem aanroepen om hulp en erbarmen. De zielen uit de duisternis zijn weliswaar vaak verstokt en moeilijk te onderrichten, maar ze voelen de weldaad van een liefdevol gebed en deze verzacht ook langzaam het hart dat het meest verhard is. Dat wil zeggen: een mens kan door liefdevolle voorbede zulke zielen aan de duisternis ontwringen. Hij zal steeds resultaat hebben, wanneer zijn wil om te helpen - die ook de wil van de ziel versterkt - niet verzwakt. In het rijk hierna bestrijden kwade zielen elkaar vaak, maar nooit zal een duistere ziel schade toebrengen aan de mens die voor haar bidt. De liefde van een mens kalmeert ook de meest opgewonden ziel, zoals ze anderzijds de zwakste ziel doet opleven en aanspoort haar toestand te verbeteren. Liefdevolle voorbede van de kant van de mensen op aarde is een grote verlossingsfactor, die veel te weinig door de mensen wordt ingezien. Waar er ook maar aan deze ongelukkige zielen wordt gedacht, daar wordt ook het verlangen naar licht levend. En dat betekent steeds een verandering van de wil van de zielen, waarmee dan ook rekening wordt gehouden. De ziel moet zelf willen dat ze verlost wordt en deze wil brengt vaak de liefdevolle voorbede van een mens op aarde tot stand.

Er kan dus over de dood heen nog liefde worden beoefend. Ook uit de duisternis kunnen de zielen nog worden gered, want de liefde is een kracht die tot alles in staat is.

Amen

BD.5513

22 oktober 1952

Worstelen in de geestelijke wereld - Voorbede en het uiteenzetten van het evangelie

In de geestelijke wereld is het een onvergelijkbaar worstelen, want het aantal onedele geesten reikt tot in het onmetelijke. En voortdurend nemen ze in aantal toe, omdat de mensen die van de aarde zijn heengegaan, geheel in de ban zijn van degene die het rijk van de duisternis regeert. Het is een ogenschijnlijk onbeheersbare taak, zielen uit dit rijk te verlossen. Het is een worstelen van de kant van de lichtwereld, dat steeds alleen met liefde wordt gevoerd en bovenmatig veel geduld en volharding vereist. Want steeds weer zijn de duistere wezens actief om een ziel die hun wil ontvluchten, tegen te houden, om welke reden als het ware tussen de lichtwezens en de krachten der duisternis het worstelen plaatsvindt, om de zielen van de mensen die nog niet helemaal hopeloos ten prooi zijn gevallen aan de tegenstander van God. Maar het gaat

erom, de wil van de zielen te stimuleren, dat deze naar boven verlangt, omdat dan de lichtwezens met hun kracht kunnen ingrijpen, terwijl ze tevoren geen enkele kracht mogen toepassen. En deze moeite, de wil van de zielen juist te richten, is onvergelijklijk moeilijk en vaak zonder resultaat. Wat er ook aan de zielen wordt uiteengezet, ze zijn ongelovig en nemen niets aan. En toch mogen ze niet door de lichtwezens worden opgegeven, omdat alleen volharding naar het doel leidt. Ze kunnen ook niet in hun volheid van licht voor de zielen der duisternis verschijnen, om de wil niet te dwingen hun gehoor te schenken. Ze moeten zich in hetzelfde omhulsel vertonen en als vanuit zichzelf hun de nood belichten, om ze te bewegen hun toestand te veranderen. Hun liefde treft hen weliswaar weldadig, maar de geestelijke nood van de zielen is vaak zo groot dat ze afgestompt zijn en niet meer toegankelijk voor onderrichting. Ze zijn alleen te winnen door steeds weer nieuwe pogingen, omdat ook hun nood ondraaglijker wordt, hoe langer ze weerstand bieden. Hebben nu de lichtwezens van de kant van de mensen op aarde ondersteuning door voorbede of het doen toekomen van het evangelie door middel van gedachten, dan zijn de zielen makkelijker bereid ze aan te horen, omdat zij een kracht ontvangen die hun wil om af te wijzen verzwakt. En dan hebben de inspanningen van de lichtwezens ook succes. De gedachten van de mensen op aarde kunnen ware wonderen verrichten in het geestelijke rijk.

De zielen krijgen daardoor een zekere ondernemingslust. Ze voelen een kracht die ze nu zouden willen gebruiken en ze hebben plotseling het verlangen hun ellendige toestand te verbeteren. Ze zien als het ware uit naar een gelegenheid hun huidige toestand te ontvluchten en ze zullen ook steeds hulpvaardige wezens vinden.

Lichtwezens, die voor hen echter niet als zodanig herkenbaar zijn, die hen nu met raad en daad bijstaan. De lichtwezens zijn onvermoeibaar bezig, de aan hen toevertrouwde zielen omhoog te leiden. Alleen het eerste begin is vaak ongelooflijk moeilijk, voordat de wil van de ziel bereid is hen aan te horen. Want dan spannen de vijandige krachten zich onafgebroken in, ze tegengesteld te beïnvloeden en allen af te wijzen die hen willen helpen. Het gebed van een mens op aarde kan dan een onnoemelijk zegenrijke uitwerking hebben, want de daardoor aan de ziel overgebrachte kracht wordt steeds in positieve zin gebruikt. Het is alsof de ziel dan de vijandige houding van de lagere krachten en de wil der lichtwezens om te helpen zal inzien, en ze keert zich opzettelijk al naar de laatsten toe en van de lagere krachten af. Van één kant moet de zielen hulp worden geboden, wanneer ze zelf nog niet hebben ingezien waar het om gaat. En daarom is de liefdevolle voorbede de betrouwbaarste schenking van kracht, omdat ze ook aan het nog van God afgekeerde wezen als weldaad voelbaar is en het nu de kracht gebruikt - dat wil zeggen: zijn wil verandert - dus door het

toestromen van kracht de weerstand opgeeft en nu gemakkelijker te leiden en te beïnvloeden is door de wezens die het willen helpen opwaarts te gaan.

Het worstelen om deze zielen is ontzettend zwaar, maar toch niet hopeloos. En daarom worden de lichtwezens niet moe en verslapen ze niet, tot ze de zielen uit de duisternis hebben getrokken naar het eeuwige licht.

Amen

BD.5591

30 januari 1953

De nood van de zielen in de diepte - Voorbeden

Groot is de nood van de zielen die plotseling en onvoorbereid worden weggeroepen van de aarde, als ze niet al door een aan God welgevallige levenswandel een graad van rijpheid hebben bereikt die hen voor het lichtrijk geschikt maakt. Maar het merendeel gaat naar de overzijde in het geestelijke rijk in een waarlijk erbarmelijke toestand, zonder geloof in Jezus Christus, zonder het geringste inzicht en geheel zonder kracht, daar hun de liefde ontbrak en hun dus ook geen werken van liefde navolgen in het geestelijke rijk.

Ze zijn arm en ellendig en weten niet waarheen ze zich moeten wenden om hulp, omdat ze geen geloof hebben in die Ene, Die hen kan verlossen van alle zonden en alle leed.

Jezus Christus, die elke roep naar Hem waarlijk zou horen. Het geestelijke rijk neemt alle zielen op die van de aarde zijn heengegaan, maar hoe verschillend zijn de sferen die hun nu een verblijfplaats bieden.

Het rijk der duisternis echter is het dichtst bevolkt en voortdurend neemt het nieuwe bewoners op, omdat ook op aarde grote duisternis is en de zielen eenzelfde plaats opzoeken als die ze verlaten hebben. Daar is de nood zo ondraaglijk, dat de zielen deze zouden willen ontvluchten, wat ze echter niet uit zichzelf kunnen, maar waar ze ondersteuning bij nodig hebben. Deze zielen keren steeds weer naar de aarde terug en houden zich op in de nabijheid van mensen met welke ze op aarde nauwe betrekkingen hadden, of door hetzelfde karakter voor hen welkome objecten zijn om hun eigen wil op ze over te dragen, dus indirect verder te werken op aarde. Zulke zielen kunnen maar moeilijk verbeterd worden en toch moet er ook aan hen in het gebed worden gedacht, opdat ze door voorbede opwellingen krijgen die tot een verandering kunnen leiden. Waar een

liefdevol gebed de zielen van de gestorvenen navolgt, is er steeds hoop dat ze spoedig de duistere verblijfplaats kunnen verruilen voor een zwak-schemerig oord en ze zoeken dan het licht tot ze het vinden. De zielen van de duisternis moeten vaak zeer lang in de diepte vertoeven, omdat ze geen poging doen eruit te komen. En pas het verlangen naar licht levert hun licht op. Daarom zult u mensen niet genoeg kunnen bidden voor deze zielen, dat ze op het licht aansturen, dat in hen het verlangen zal ontwakken in een iets lichtere omgeving te komen. Want de wil van de wezens is beslissend en voor de versterking en verandering van een verkeerde wil zult u mensen steeds weer moeten bidden, wilt u de zielen helpen die plotseling van de aarde heengaan, die weggeroepen worden midden uit het leven en weinig of helemaal geen geestelijk inzicht bezitten.

Ze kunnen geholpen worden als u ze maar helpen wilt, als u ze liefde schenkt en hen zou willen verlossen uit de duisternis. De nood is overgroot en kan niet door middel van dwang worden opgeheven. Een voortijdig wegroepen van de aarde is vaak een daad van barmhartigheid voor deze zielen, zodat ze niet nog verder wegzinken. Want dan zou de verlossing uit de diepte nog veel moeilijker zijn, omdat de wil dan nog halsstarriger is en helemaal tegen God gericht. Denk daarom aan hen die plotseling van de aarde heengaan en zend hun liefdevolle gedachten na, opdat ze zich door u voelen aangetrokken om naar de aarde terug te keren en ze van u kunnen leren. Want ze zullen zich steeds in de nabijheid ophouden van diegenen die hun liefde geven. Ze zullen veel eerder bereid zijn onderrichtingen door middel van gedachten van u aan te nemen dan zij het op aarde zouden hebben gedaan. En voor zulke zielen kan de voortijdige dood nog de enige weg zijn naar een verandering van wil, als u ze kracht geeft door uw liefde, door uw gebed, dat bestemd is voor de verlossing van deze arme zielen uit de duisternis.

Amen

BD.6218

23 maart 1955

Verlossingsarbeid voor de zielen - Voorbede

Alles wat vanuit een goede wil wordt gedaan om tot verlossing van de zielen bij te dragen, hen te helpen in hun geestelijke nood, dat wordt ook als verlossingsarbeid beschouwd en komt die ongelukkige zielen ten goede die u zou willen behoeden voor het lot van de duisternis.

Ze voelen uw voorbede en u roept hen met uw liefdevolle gedachten tot u, om u nu nooit meer te verlaten zodra ze de kracht gewaarworden die van u uitgaat door uw liefde.

En Ik weet heel goed welke zielen uw voorbede nodig hebben, als u bidt voor de zielen die in de duisternis smachten.

Ik weet ook hoe deze zielen zich gedragen tegenover uw wil om te helpen en zal ook die zielen naar u toe leiden, opdat ze zich met uw hulp laten verlossen. Want als eerste moet hun het evangelie worden gebracht, opdat ze nu zelf actief kunnen worden als aan hen kracht wordt overgebracht.

Ze moeten zelf op de hoogte zijn van Jezus Christus als Verlosser uit de diepte, voordat ze ook andere zielen bij Hem kunnen brengen, waarin dan ook **hun** werkzaamheid bestaat als ze een kleine glimp van inzicht opvangen.

Deze zielen zijn zonder Jezus Christus tot niets in staat. Maar in de diepte weten ze totaal niets over Hem, Die hen alleen kan redden uit de duisternis. En dit weten moet door u aan hen worden overgebracht. Dan pas kunnen ze Hem uit eigen wil aanroepen en dan pas zal hun redding ten deel vallen. Maar zolang ze geen weet hebben van hun Verlosser, zijn ze ook zonder hoop aan de macht van mijn tegenstander overgeleverd. En uw gebed voor deze zielen betekent voor hen een kleine versoepeling van hun boeien wat hun de moed geeft naar u te komen in de hoop op verlossing van hun toestand. En dan moeten ze bij u tot inzicht komen, op welke manier hun toestand verbeterd kan worden, op welke manier ze vrij kunnen worden van de macht van hun gevangenbewaarder. En zodra dit weten hun is geschonken, kunnen ze weer zelf beslissen of ze uw raadgevingen willen opvolgen of niet.

Maar als ze zich eenmaal in uw omgeving hebben opgehouden, is de terugkeer naar de diepte voor hen zo vreesaanjagend, dat ze ernstig nadenken en meestal uw adviezen zullen opvolgen. Dat ze, om niet weer in boeien te worden geslagen, roepen tot Hem, Die u hun als Redder en Verlosser bekend hebt gemaakt. De verlossing uit de diepte is afhankelijk van de vrije wil van het wezen. Een ziel die het zelf niet wil, kan niet tegen de wet van mijn eeuwige ordening in willekeurig verlost en naar het licht geleid worden.

En deze wil zult u moeten stimuleren. En in alle liefde zult u de wezens in kennis moeten stellen van mijn woord, dat een sterke uitwerking van kracht heeft op die wezens. En u bezit zelf een grote aantrekkingskracht, omdat u hun liefde en kracht schenkt. Slechts zelden is een ziel zo verstokt dat ze teruggaat naar de diepte, wanneer ze eenmaal bij u de weldaad van licht en kracht heeft ervaren. Maar anders valt ze nog dieper dan tevoren en duurt het eeuwige tijden tot ze

weer de genade van de toevoer van licht meemaakt. Want een ziel die zo verstokt is, bevindt zich nog helemaal in de boeien van de tegenstander. En ze is het lichtvonkje alleen maar gevolgd met de bedoeling dit uit te doven, ofschoon ze ook dan pas wordt bestraald en zich gemakkelijk zou kunnen verlossen uit die macht. Met de wil van de ziel wordt echter rekening gehouden.

Maar zulke uit de diepte verlostes zielen, zijn diegenen buitengewoon dankbaar, die hun het licht hebben bezorgd door liefdevolle voorbede of onderrichtingen door middel van gedachten. En ze tonen hun dankbaarheid aan de mensen door hulp in aardse nood en door verlossingswerk in het geestelijke rijk. Ze worden ijverige medewerkers in mijn rijk. Ze dalen weer af in de duisternis en helpen diegenen opwaarts naar het licht, die gewillig zijn.

Amen

BD.7345

24 april 1959

De waarde van de voorbede voor degenen in het hiernamaals

Het is van groot belang op de hoogte te zijn van de toestand van de zielen in het rijk hierna, die in hun nood inzien wat ze op aarde verzuimden en zich inspanden om hun toestand te verbeteren. Alleen deze kunnen geholpen worden door wezens van het licht. Want omdat ook in het geestelijke rijk de vrije wil van de zielen wordt geëerbiedigd, kunnen de lichtwezens ook niet tegen hun wil op de zielen in werken. Dus zal de verlossing van een nog onwillige ziel buitengewoon moeilijk zijn en zijn hiervoor vaak eeuwigheden nodig, totdat de ziel zichzelf inspant voor een verbetering. Maar het is een onjuiste opvatting, wanneer wordt aangenomen dat de zielen in de duisternis nooit hulp wordt aangeboden.

Het lichtrijk spant zich onophoudelijk in licht in de duisternis te brengen, maar waar de harten zich afsluiten, verliest het licht aan lichtsterkte en blijft het daar donker als voorheen. De zielen bepalen dus hun toestand zelf, welke uit duisternis of schemering of licht kan bestaan. Ze bepalen deze zelf door hun wil, die eerst op het licht gericht moet zijn, als het lichter om de ziel moet worden. Maar is nu een ziel zo verzwakt of ook nog helemaal in de handen van de tegenstander van God, dan zal ze eeuwig niet alleen deze krachteloosheid te boven kunnen komen.

Ze weet ook niets van de goddelijke Verlosser Jezus Christus en kan Hem dus ook niet om hulp aanroepen.

En ze zou daarom eeuwige tijden in haar ongelukkige toestand blijven, wanneer ze niet werd geholpen door voorspraak van de mensen.

Juist deze voorspraak wordt meestal nagelaten, omdat er niet aan de uitwerking en de urgentie ervan wordt geloofd. Maar de voorbede is juist voor het rijk hierna een belangrijke factor, want waar het wezen zelf niet meer in staat is zich te helpen en de liefde Gods wettelijk gebonden is door de vrije wil van de ziel, daar kan de liefde van een mens bemiddelend tussenbeide komen en ter wille van **diens** liefde kan nu Gods liefde actief worden en ze het ongelukkige wezen doen toekomen in de vorm van toevoer van kracht.

De laatste beslissing blijft weliswaar steeds nog bij de ziel zelf, of en hoe ze de kracht benut die haar door de voorbede van de mens nu toekomt. Maar ze ervaart deze kracht als weldaad en haar huidige weerstand begint te verslappen en het wordt iets lichter in haar, zodat ze begint na te denken. En dan kan haar verlossing plaatsvinden, wanneer ze de kracht van de voorbede maar juist gebruikt. Dan kunnen ook de lichtwezens zich inmengen, zonder weerstand te ondervinden. Elke verbinding dus van zielen der duisternis met de lichtwereld of met God is onmogelijk, zolang de wil tevoren niet is gebroken, die nog in openlijke weerstand aan God volhardt, daar anders het wezen zich niet in de duisternis zou bevinden. Want het verlangen naar een betere toestand, dat wel ieder wezen in de duisternis zal hebben, geeft niet alleen de doorslag. Veeleer moet het tevoren de reden van zijn ellendige toestand inzien en zich inspannen om deze reden te veranderen, zich zelf te veranderen en licht te verlangen ter wille van het licht, niet ter wille van de daarmee samengaande gelukzaligheid.

Het wezen moet zijn zondigheid inzien en vrij van zonden willen worden. Het moet de verlossing begeren vanuit het inzicht dat het de nabijheid Gods in deze zondige toestand niet waardig is. En het moet vrij willen worden van zonde en dood om nader tot God te komen, naar Wie de ziel vurig verlangen moet, wat ook zeker het geval zal zijn wanneer ze eenmaal haar schuld inziet en die belijdt voor Jezus Christus, Die haar steeds weer nader zal komen om haar ertoe te brengen dat ze tot Hem roept in haar nood.

De ziel moet zelf uit haar kwellende toestand een uitweg willen vinden, maar steeds in diepe deemoed en in het besef van haar zonden. En dat vergt haar veranderde wil die tot zo'n verandering kan komen juist door de voorbede, omdat de ziel alleen te zwak is wanneer ze het rijk hierna in de toestand van duisternis binnengaat. Dan kan haar door voorspraak zoveel kracht toegevoerd worden, die ze ook zeker op de juiste manier zal gebruiken, omdat Gods liefde uitermate graag de liefde van de mensen die voorspreken beloont met de vervulling van hun verzoeken, een ongelukkige ziel in het geestelijke rijk te helpen in haar nood.

Alleen de liefde ruimt barrières uit de weg, die de rechtvaardigheid van God heeft opgeworpen en die ook niet willekeurig omvergegooid kunnen worden.

Aan de liefde van God is door de wil van de ziel zelf paal en perk gesteld.

Waar haar wil dus faalt, kan de plaatsvervangende liefde van een mens inspringen en God zal ter wille van deze liefde de ziel helpen om uit haar ongelukkige toestand vrij te worden, want God wil alleen de gelukzaligheid van ieder wezen, maar niet zijn ondergang.

Amen

BD.7387

7 augustus 1959

De voorbede voor zielen in de diepte

U weet niets van al het lijden van een niet verlostte ziel in de diepte. En al wordt ze u ook beschreven, dan zult u er zich toch geen voorstelling van kunnen maken. Want het is ondraaglijk en geen mens zou in het lichamelijke leven zulke kwellingen kunnen verdragen zonder zijn aardse leven daarbij te verliezen. En toch blijven deze zielen in de duisternis waar hun zulke kwellingen worden aangedaan, omdat ze in hun wezen nog zo halsstarrig zijn en God weerstrevend, dat hun geen ander lot te wachten kan staan, want het is hun eigen schuld. Het is een toestand die ze te allen tijde zouden kunnen veranderen, wanneer ze het maar wilden. En “hij die wil, hem geschiedt geen onrecht” wanneer hij een lot moet dragen dat nu eenmaal zijn weerstand zelf heeft veroorzaakt. Toch zijn deze zielen te beklagen, want hun halsstarrigheid laat ook geen klein lichtvonkje opflitsen. Want ze keren zich er koppig van af en blijven vaak eeuwige tijden in hun door eigen schuld ontstane gemoedstoestand, eer er een kleine vermindering van hun weerstand te bespeuren valt. Maar eerder kan hun lot ook niet worden verbeterd. En daarom kan er van eeuwige kwelling en verdoemenis worden gesproken, wanneer daarmee het lot bedoeld wordt van de zielen die op de grootste afstand van God verblijven en niet in het minst bereid zijn hun opvatting te veranderen. Maar deze zielen proberen zich ook te handhaven en hun slechte lusten en neigingen over te dragen op zwakke mensen, in wier nabijheid ze zich soms verdringen om zich door die andere te uiten. Alle mensen worden door verderfelijke geesten lastig gevallen en hoe zwakker een mens is, des te minder lukt het hem ze te verdringen. En vaak wordt hij dan een slachtoffer van deze kwade geesten. Maar iedere mens kan zich tegen hen beschermen doordat hij voor zulke zielen bidt.

Het mag u vreemd in de oren klinken dat u nog uw gebeden zou moeten schenken aan diegenen, die openlijke tegenstanders zijn van uw God en Vader, die als ware duivels te keer gaan in het rijk hierna en ook op aarde in deze laatste tijd, waarin de hel alles heeft uitgebraakt en de aarde door zulke verderfelijke geesten is overspoeld en hun de tol betaalt wanneer de mensen aan hen en hun op- en aandringen toegeven.

Maar tegen al het kwade zult u zich kunnen beschermen door de liefde.

U moet niet houden van hun slechte driften. U moet hun wezen niet vergoelijken of aan hun verlangens toegeven, maar u moet weten dat ze meelijwekkend zijn, dat ze kwellingen hebben te verduren die u door een gebed of een liefdevolle gedachte voor hen zult kunnen lenigen. En u moet hun deze genade van een gebed of liefdevolle gedachte niet weigeren en proberen ze te kalmeren. Dan zult u ook waarlijk door hen gespaard blijven, want ze voelen uw liefde en laten u met rust, omdat ook zij zich van de genade van een gebed voelbaar bewust worden, omdat er zelfs een mogelijkheid bestaat dat ze verslappen in hun praktijken en zich bezinnen op iets beters, wat weliswaar bewuste voorbede vergt, omdat zulke zielen al te zeer verhard zijn om zich dadelijk aan een verandering te onderwerpen.

Maar het is niet zonder hoop. En eraan denkend dat u voortdurend door zulke verderfelijke geesten bent omgeven in deze laatste tijd voor het einde, zou u zich bewust om hen moeten bekommeren en steeds weer liefdevolle gedachten uitzenden naar die wezens, die zich werkelijk in een beklagenswaardige toestand bevinden, waardoor ze hulp nodig hebben. Ze bevinden zich echter in deze toestand door eigen schuld, daarom is er niet steeds succes te verwachten. Maar geen gebed is zonder uitwerking van kracht en geen gebed is daarom tevergeefs. Het helpt zielen te verlossen uit de diepte, wanneer het is uitgaat naar zulke wezens die zonder hulp niet uit de diepte kunnen worden verlost. Wees daarom niet bang voor hun kwellingen, waaraan u allen bent blootgesteld. Bejegen ze daarentegen alleen met goede gedachten en een liefdevolle wil om te helpen, en ze zullen dat voelen en u vooreerst met rust laten. En ze zullen niet meer van u weggaan, wanneer ze voelen dat er verlossende kracht van u uit gaat. U hebt zoveel mogelijkheden om verlossend bezig te zijn en u doet het niet bewust. Slechts een medelijdende gedachte is toch al voldoende voor die zielen uit de diepte, die zonder hulp de kracht en de wil niet kunnen opbrengen zich uit de diepte los te maken. Eerst moet hun weerstand worden gebroken en daar is liefde voor nodig.

Van zulke wezens uit de diepte te houden, kan van u mensen niet worden verlangd, omdat u tot dergelijke liefde niet in staat bent. Maar diep medelijden

moet u vervullen wanneer u aan de onmetelijke kwellingen denkt, waaraan deze wezens zijn overgeleverd. En deze zult u moeten proberen te verzachten, en u kunt het door medelijdende gedachten en de wil om hen te helpen. Er kan u niet worden beschreven, van welke aard hun kwellingen zijn. Maar dat ze onuitsprekelijke kwellingen te verduren hebben, is zeker. En dat moet u aansporen tot liefdevolle voorbeden, vanuit de wil ze hulp te bieden. En de sfeer rondom u zal gereinigd worden, want ze zullen u allen met rust laten - u, die voor hen als vrienden herkenbaar bent door uw licht en de kracht die van u uitgaat. Op deze manier zult u veel verlossingswerk kunnen verrichten, die u eens grote dankbaarheid zal opleveren in de eeuwigheid.

Amen

BD.7438

27 oktober 1959

Voorbede voor zielen in het hiernamaals

U weet niet hoezeer de zielen moeten lijden die zonder enige voorbede in het rijk hierna vertoeven en van wier wil het alleen afhankelijk is, of ze een stap vooruit gaan. Deze arme zielen kunnen meestal deze wil niet opbrengen. En alles wat hun voor de geest wordt gesteld van de kant van de lichtwezens, die hen steeds weer vermomd opzoeken om hun hulp te bieden, is zonder resultaat, omdat ze eenvoudigweg geen kracht hebben om te willen en apathisch verder vegeteren tot hun van een bepaalde zijde kracht wordt toegevoerd. En dit kan alleen de voorbede van de kant van de mensen tot stand brengen.

Alles moet gebeuren volgens de wet van de eeuwige ordening.

God kan niet willekeurig een ziel met kracht bedenken, die ze geheel onwaardig is, die ze noch verlangt, noch aanneemt, wanneer die haar wordt aangereikt, of wanneer haar andere hulp aangeboden wordt.

En juist omdat de ziel te zwak is om zelf ook maar iets te ondernemen om haar toestand te verbeteren, zult u mensen haar moeten gedenken in een liefdevolle voorbede en zult u vaak moeten bidden voor deze arme zielen, opdat de Vader dan ter wille van uw liefde Zijn kracht kan schenken en aan die zielen doen toekomen. En Hij zal dit ook zeker doen, zodat geen enkel gebed ten gunste van die zielen zonder uitwerking zal blijven. Een ziel om welke een mens zich in liefdevolle voorbede bekommert, kan niet verloren gaan. Eens komt ze tot het besef dat ze de verandering van haar lot zelf ter hand moet nemen.

Dan zal ze dat ook zeker doen. Want ze voelt duidelijk de kracht die haar wordt toegevoerd en gebruikt die ook naar Gods wil. Dat wil zeggen: ze zal daarmee in liefde werken voor de zielen die, net als zij, zich in nood bevinden. Liefdevolle voorbede is het enige middel om zulke zielen in de duisternis te helpen, omdat ze daardoor zelf de kracht van de liefde leren kennen en in staat zijn zichzelf te veranderen. Deze zielen lijden onbeschrijflijk en ze zijn buitengewoon dankbaar wanneer ze eenmaal tot inzicht zijn gekomen en de juiste weg gaan die hun gewezen werd.

En ze betuigen hun dankbaarheid met verlossend bezig te zijn, want dan willen ze helpen zoals zij geholpen werden in hun nood en kwelling. Doch talloze zielen hebben geen voorspreker. Er verblijven talloze zielen in de duisternis, aan welke geen mens in liefdevolle voorbede denkt.

Neem ze allen op in uw gebeden. Heb alleen de wil hen te helpen en deze goede wil zal hun kracht bezorgen, zodat ze zich van tijd tot tijd gedrongen voelen uit de duisternis omhoog te klimmen en dan beginnen soms voor hen ook vonken van licht te gloeien die hen aansporen ze te volgen. Medelijdende gedachten die u in deze duistere sferen zendt, roepen steeds kleine opstandjes op, zodat de wezens elkaar wederzijds trachten te onderrichten over wat er zou moeten gebeuren om uit hun kwellende toestand weg te komen. En wanneer de voorbede niet verslapt, wordt het verlangen van de ziel steeds sterker. En dan doet er zich ook een verandering voor, doordat hun de gelegenheid gegeven wordt, de diepte te verlaten en deel te nemen aan onderrichtingen die hun in de vorm van lichtvonken worden aangeboden en die hun goeddoen. Die zielen te helpen, is een grote daad van barmhartigheid, omdat ze zichzelf niet meer alleen kunnen helpen en op hulp van vreemden zijn aangewezen. De hulp die hun in het rijk hierna rechtstreeks aangeboden wordt, nemen ze maar moeilijk aan, omdat ze te zwak zijn om te willen en daarom eerst toevoer van kracht nodig hebben, die u mensen hun zult kunnen bezorgen door liefdevolle voorspraak. Het zijn de werken van liefde die u, over de dood heen, de zielen nog zult kunnen betonen en die vaak van grote betekenis zijn, omdat ze de redding kunnen zijn voor deze zielen, die hen uit de duisternis wegvoert en tot leven laat komen. Maar zijn zulke zielen eenmaal gered en hebben ze eenmaal de weg van het licht betreden, dan zijn ze ook ijverige helpers voor de andere zielen geworden, die eveneens in de duisternis verbleven.

Want ze vergeten hun nood nimmermeer en zullen daarom ook eeuwig dankbaar zijn.

Amen

BD.9014

13 juli 1965

Vragen om het toesturen van kracht voor de zielen van de overledenen

Als er ooit een gedachte in u boven komt aan een overledene, dan weet u, dat dit steeds een vraag is om hulp, die u hen zult kunnen verlenen, want geen mens bekommert zich om hen. En wanneer ze nu bij u een licht zien, dan willen ook zij graag verschijnen en door dit licht gesterkt worden, want vaak weten ze niet wat dat licht betekent, in het bijzonder wanneer ze tot nu toe in dwaling waren verstrikt. Dan is slechts een gedachte aan deze ziel voldoende en de uitnodiging, eveneens te verschijnen, om de onderrichting in ontvangst te nemen. Want de nood is groot, in het bijzonder bij die zielen, die geen liefdevolle voorspraak volgt en die ook geholpen moeten worden, dat ze in het bezit van de waarheid komen. Maar eenmaal een bewuste uitnodiging, om aan uw onderrichtingen deel te nemen, is al voldoende om de zielen voortdurend aan u te binden en het gevolg zal steeds zijn, dat ze u niet meer verlaten, dat ze zich bij de grote schare voegen van diegenen, die Ik nu ook zelf kan aanspreken. En u zult voortdurend omgeven zijn door zielen, die hun weten willen uitbreiden, om weer uit te delen aan degenen, die nog minder weten bezitten en die ze ook willen helpen. En het komt er nu op aan, dat u hen in kennis stelt van mijn werk van verlossing, want dan pas nemen ze ook dieper weten aan, wanneer ze eenmaal de weg naar Hem hebben gevonden en verlossing kregen van hun schuld. Als voorwaarde hiervoor moeten ze eerst werkzaam zijn in liefde, daar hen dan pas het begrijpen kan worden gegeven, wanneer ze hun wil om liefde te geven zelf weer aanwenden om de zielen, die zich in dezelfde nood bevinden, te helpen. Dan pas zullen ze zelf steeds dieper doordringen en het zal hen gemakkelijk vallen, zich aan de goddelijke Verlosser over te geven en Hem om vergeving van hun schuld te vragen. Maar dan stroomt hen onophoudelijk het goddelijke woord toe, dan nemen ze het ook aan, om het even waar en hoe het hen wordt aangeboden. Maar juist de eerste stap valt een ziel heel moeilijk, tot ze eenmaal de kracht van de voorbede heeft ondervonden, die zich dan uit in de verandering van haar wil, die nu ook makkelijk is te beïnvloeden en aan de roep van zo'n ziel wordt ook gehoor gegeven. Let daarom op elk van zulke verzoeken en kom de zielen te hulp, die vurig verlangen naar hulp, die zich wel bij veel mensen op aarde in herinnering brengen, echter alleen van diegenen voorspraak krijgen, die hen geestelijk kunnen helpen, omdat ze bewust met Mij in verbinding staan en Ik Mij zelf aan hen kan openbaren. En dat mijn woord een enorme uitwerking van kracht heeft, zal iedere ziel mogen ondervinden die eenmaal bij u is aangekomen, want haar positieve ontwikkeling is ook gegarandeerd.

Wanneer Mij eenmaal de gelegenheid wordt geboden, me tegenover een mens te uiten door het werkzaam zijn van mijn geest, dan staat deze mens te midden van een lichtschijsel dat vele zielen aantrekt die gewillig zijn hetzelfde aan te nemen wat u wordt aangeboden en door u ook aan alle zielen, die u in uw voorbede opneemt, die dan echter ook niet verloren kunnen gaan. Want dan drijft alleen de liefde tot die zielen u aan en ter wille van deze liefde doe Ik diegenen de kracht toekomen, voor wie u bidt. Ik moet ook in het hiernamaals de wetten laten gelden, waartoe als eerste de vrije wil van het wezen behoort, die niet mag worden aangetast, noch door Mij zelf, noch door mijn tegenstander. Het gaat erom, dat u - die ook de vrije wil zult moeten achten - alleen liefdevol denkt aan diegenen, die nog zwak zijn in hun wil, maar die de kracht van uw voorbede niet kunnen weerstaan en die u daarom zult kunnen sturen in hun wil, die zich daarom tegen u niet meer zullen verzetten, omdat de kracht der liefde hen weldadig raakt en ze hen dan ook onherroepelijk tot u trekt en u op hen nu ook het evangelie van de liefde zult kunnen overbrengen. Zou u weten, hoe vurig uw aanhang (de zielen) mijn woord in ontvangst neemt (nemen), hoe ze voortdurend bemerken, dat ze vooruit gaan en hoe dankbaar ze u zijn, die door uw voorbede hen hebt geholpen deel te nemen aan uw onderrichtingen, dan zou u niet ophouden voor al zulke zielen te bidden en uzelf te verheugen in hun vooruitgang, want ook zij beschermen u waar ze kunnen, opdat het ontvangen van het woord niet wordt onderbroken. Uw atmosfeer rondom u wordt ook gereinigd, zodat ze aan geen enkele verleiding door de tegenstander zijn blootgesteld, zodra ze om u zijn. Daarom is juist uw werkzaamheid zo belangrijk, want u zult toch kunnen bijdragen aan de verlossing van vele zielen, doordat u hen brood en wijn aanbiedt, dus hen de kostelijkste levensdrank en de doeltreffendste spijs doet toekomen. En eens zult u het met innerlijke vreugde gewaarworden, dat u kon bijdragen aan de vooruitgang van hen, die zonder voorspraak nog heel lang in de duisternis zouden hebben gesmacht.

Let daarom op elke gedachte, die u aan een overledene herinnert. Beschouw het als een roep om hulp, die u niet zult mogen afwijzen en roep hem dan bewust in uw nabijheid en de eerste stap naar boven is gezet. Want zodra een mens zich om zo'n ziel bekommert en ten gunste van haar bidt, kan Ik om zijnentwil ook de ziel kracht doen toekomen, wat Mij anders niet mogelijk is, omdat het tegen de wet van eeuwigheid ingaat, daar alleen de vrije wil om zoiets kan vragen, die Ik nu echter in de liefdevolle voorbede zie en dan ook die ziel mijn erbarmen schenk en haar nu ook de genade van mijn aanspreken door u kan doen toekomen. De mensen zouden door voorspraak in liefde al het geestelijke kunnen verlossen. Maar hoe weinige zijn zich hiervan bewust en wat voor een grote macht heeft daarom mijn tegenstander, die alles probeert om zulke verbindingen van de geestelijke wereld naar de aarde te verstoren, maar die niet werkzaam kan zijn, wanneer een mens zich aan Mij overgeeft in liefde en Ik deze nu ook zal

beschermen. In het bijzonder wanneer Ik door hem ook de zielen in het hiernamaals wil aanspreken, wat mijn tegenstander Mij nooit kan beletten.

Want waar de wil is om verlost te worden, daar zullen ook de mensen worden bevrijd van hem, die hen lang genoeg geketend hield en wier wapen alleen de liefde is, die hem overwint en waarvoor hij vlucht, omdat ze een deel van Mij is en blijven zal in eeuwigheid.

Amen

BD.6266

26 mei 1955

Geen voorbede is vergeefs voor zielen in het hiernamaals

U allen zult ondervinden dat mijn liefde voor u onbegrensd is en dat Ik daarom niemand aan zijn zelfgekozen lot overlaat. Integendeel, Ik kom allen te hulp, hetzij op aarde of ook in het rijk hierna. Ik trek Me het lot van iedere ziel aan die u bij Mij aanbeveelt, voor welke u bidt, die u zult willen helpen in geestelijke nood. Ik help waar er maar om mijn hulp wordt gevraagd, omdat Ik u allen liefheb.

Maar dat zal u pas begrijpelijk zijn, als u het geestelijke rijk binnengaat en u alle zielen tegemoet komen die uw gebed heeft bevrijd uit hun nood.

Dan pas zult u weten dat Ik elke roep van u heb gehoord en dat geen verzoek tevergeefs tot Mij was gericht.

Maar u zult het ook op aarde al uit mijn mond moeten vernemen. Ik wil het u zelf zeggen, dat u iedere ziel zult kunnen helpen die u liefde schenkt.

En Ik wil het u zeggen, omdat er buitengewoon veel van afhangt, omdat al deze zielen slechts een kleine liefdesstraal van u hoeven te zien om zich tot u te wenden, wat dan al het begin van de verlossing betekent, omdat ze bij u ontvangen wat ze nodig hebben om verder vooruit te gaan. Als u zou weten welk doeltreffend middel u ter beschikking staat, dan zou u geen andere gedachten meer hebben dan zielen te redden uit de duisternis. En ze zijn u er allen dankbaar voor en ze omringen u voortdurend, zodat u nooit een geestelijke taak verricht zonder hun aanwezigheid. En de uitwerking ervan zult u zich niet kunnen voorstellen, want een enkele lichtstraal ontbrandt weer en maakt talloze verdere zielen ontvankelijk voor mijn woord.

Daarom alleen al stuur Ik het omlaag, naar de aarde, omdat van niets anders de uitwerking reikt tot in het rijk hierna en omdat het ook op de zielen uit de diepte een transformerende invloed heeft.

Ik geef, maar Ik ontvang heel wat meer terug. Mijn schepselen die zich ver van Mij verwijderd hielden, vinden weer de weg naar Mij. Ze voelen uw liefde als kracht en richten zich nu vrijwillig op Mij, omdat hun hart week en volgzaam wordt door uw liefde. En ter wille van uw liefde kan nu ook mijn liefde zich tegenover deze zielen uiten. Ik kan ze van kracht voorzien, die ze weer gebruiken om in liefde werkzaam te zijn voor zielen die zich nog in de duisternis bevinden.

Het verlossingswerk dat nu voor die ongelukkige zielen van de diepte kan worden gedaan, is zo omvangrijk. Want een enkele ziel heeft weer haar aanhang, die nu als het ware door uw hulp mede wordt verlost, wat nu voor het einde der aarde, voor het begin van een nieuwe verlossingsperiode, van zeer groot belang is. Want er worden toch nog ontelbare zielen behoed voor het lot van de hernieuwde kluistering - die ze echter onherroepelijk zou verrassen als ze nog in de diepste duisternis zouden smachten en er hun geen weg omhoog was geweest. Ik heb al mijn schepselen lief en Ik wil niet dat ze eindeloos lange tijd moeten lijden. Maar Ik houd Me aan mijn wet van de eeuwige ordening en kan daarom niet in strijd met de wet de zielen verlossen die Mij nog tegenstand bieden. Maar uw liefde kan deze weerstand breken en dan kan ook mijn liefde actief worden.

Daarom help Ik allen die u bij Mij aanbeveelt, voor wie u bidt. En Ik bevrijd ze uit hun nood, want mijn liefde houdt nooit op. Mijn liefde omvat al mijn schepselen. Mijn liefde wil dat ze allen gelukkig worden.

Amen

BD.6459

24 januari 1956

Voorbede voor Lucifer

Geen wezen sluit Ik uit van mijn liefde, al is het nog zo diep gezonken, al is het nog zo ver van Mij verwijderd.

Want het is eens uit mijn liefde voortgekomen en zal eeuwig in mijn liefde blijven. En dit geldt ook voor het eerst geschapen wezen, wiens zondigheid het oneindig ver van Mij verwijderde, wiens aanmatiging de val in de diepste diepte

tot gevolg had en dat eeuwige tijden nodig heeft tot het weer de weg naar Mij heeft teruggevonden, tot het weer in zijn vaderhuis zal terugkeren en als mijn zoon weer door Mij wordt opgenomen, tot ook zijn liefde Mij weer geheel en al toebehoort. Dit wezen was van eeuwigheid voorbestemd voor de hoogste gelukzaligheid en daarom was het geschapen als mijn evenbeeld, dat onbeperkt over licht en kracht kon beschikken en daarom was ook zijn gelukzaligheid onbegrensd. Dat dit wezen gevallen is, deed het zondig worden in een mate, waarvoor u mensen elk begrip ontbreekt. Want het bezat het hoogste inzicht. Het zondigde bewust tegen zijn Schepper en Vader, die het ook herkende als zijn oorsprong, echter niet wilde erkennen.

Dit was zijn zonde, omdat het door het afwijzen van Mij zelf, mijn liefde afwees en zo dus de verwijdering van Mij - zo diep als een afgrond - tot stand bracht. Het wierp zich bewust op als mijn tegenstander, als mijn vijand, en streed voortaan tegen Mij.

Voor een terugkeer van dit wezen zijn eeuwigheden nodig, omdat het dezelfde weg terug moet gaan om bij Mij te komen en omdat ook het zich van Mij afkeren eeuwigheden heeft gevegd, omdat de klim omhoog ook bij hem trede voor trede moet worden afgelegd en niet willekeurig kan worden overgeslagen. Een plotselinge wilsverandering van dit wezen is daarom niet mogelijk, omdat het zich niet gevangen liet nemen zoals alle andere gevallen wezens. Want hem, als mijn eerst geschapen lichtdrager, liet Ik de vrijheid, toen hij weigerde dezelfde gang door de schepping te gaan. Maar deze weigering werd voor Mij een dienst, evenals voor het door zijn schuld in de diepte gevallen wezenlijke. Hij diende Mij nu als tegenpool, in de vrije wilsbeslissing van het andere gevallen.

Ook voor hem staat elke mogelijkheid om terug te keren in het vaderhuis open, omdat ook hem mijn nooit eindigende liefde geldt. Maar de wil van geen enkel wezen dwing Ik om Mij volgbaar te zijn.

Dit is het verschil, dat Ik niemand door mijn macht bind, terwijl hij zijn wezens geketend houdt. Wanneer Ik het wezenlijke kluister in de scheppingswerken en het de vrije wil ontnem, dan is dit een werk van mijn liefde voor het ongelukkige, dat Ik alleen maar aan zijn macht ontruk, om het in staat te stellen, eens vrij te kunnen kiezen. Maar hij zelf staat onder geen enkele macht. Hij is vrij en alles wat hij doet is zijn innerlijke aandrang en deze is waarlijk slecht.

En nooit zal hij zijn weerstand tegen Mij opgeven, zolang hij sterk is. Pas wanneer hij van zwakte op de grond ligt, zal hij naar Mij roepen.

Maar anders is het gesteld met de wezens die hij in de diepte heeft gestort. Die door de afstand mijn kracht van liefde kwijt raakten, ofschoon Ik zelf hun de

liefde niet ontzegde. En die door zijn macht eeuwig in de diepte zouden worden vastgehouden, wanneer Ik het totaal krachteloze niet zou bijstaan en het zolang aan zijn invloed onttrok, tot het weer zoveel kracht bezat, vrij te kunnen beslissen in de keuze van zijn heer. Dan eist mijn tegenstander zeer zeker zijn recht op, dat Ik hem niet zal weigeren, omdat de wezens hem eens vrijwillig zijn gevolgd. Dus dan, in het stadium als mens, vindt de geestelijke strijd plaats, de beïnvloeding van de vrije wil van de mens door goede of slechte krachten.

En de liefde geeft in deze strijd de doorslag. De liefde moet en zal steeds zegevieren. En u zult nu begrijpen, dat en waarom liefdevolle voorbede voor dit worstelende geestelijke het beste resultaat heeft.

U zult begrijpen, dat mijn macht niet mag ingrijpen, omdat Ik geen wezen dwing; dat tegenover mijn tegenstander steeds alleen maar liefde kan worden gesteld en dat dat het enige wapen is, waarvoor hij bezwijkt. Het maakt hem zwak, zodat hij het aan hem toebehorende vrijlaat. De grootste daad van liefde voor de verlossing van het onvrije bood Jezus Christus aan en Hij ontrukte daardoor aan de tegenstander al die zielen, die onder Zijn kruis vluchtten. Maar om de weg naar het kruis te nemen, daar hebben veel wezens ook nog hulp bij nodig, die hen dus door liefdevolle voorbede van de kant van reeds vrije mensen kan worden verleend. Voorspraak in liefde is een grote factor bij de verlossing van de zielen, die zich in de macht bevinden van mijn tegenstander, die het enige wezen is in de gehele oneindigheid, dat heersen wil en dat dwang uitoefent op het oer-aanvankelijk in volledige vrijheid geschapen geestelijke, die echter niet in mijn macht is, in zoverre, dat Ik beslis hoe hij moet denken, willen en handelen. Van Mij uit is ook dit wezen volledig vrij. Tot wie zou u dus nu willen voorspreken voor dit wezen? En wat wilt u door uw gebed wel bereiken? Dat Ik zijn wil verander?

Dat Ik zijn haat verzacht? Dat Ik hem zal bewegen terug te keren, wat hij vrijwillig moet aanpakken? Voor hem staan alle wegen open. Ik hinder hem niet, maar Ik oefen geen enkele dwang op hem uit, zelfs geen dwang door liefde, omdat zijn val iets anders was en is dan de val der wezens, die hij in het leven riep met mijn kracht, en omdat hij de vijand is van hen en hen als vijand behandelt, omdat hij verhindert, dat deze wezens weer gelukkig en gelukzalig worden zoals eens.

Tegenover Mij staat hij als tegenstander en hij laadt de ene zonde na de andere op zich, zolang hij zijn macht misbruikt en het wezenlijke in het stadium van de vrije wil zo in het nauw brengt, dat de terugkeer voor het wezenlijke naar Mij juist alleen mogelijk is door de hulp van Jezus Christus.

Alleen de liefde verlost uit zijn macht. En zou u hem willen verlossen, dan zou u van hem moeten houden. En dat betekent, u met hem te verbinden. Uw hulp, die u zult kunnen verlenen, bestaat alleen daarin, zijn aanhang te verlossen, opdat hij zwakker zal worden. Want hij zal nooit veranderen, zolang hem nog iets geestelijks toebehoort. Pas wanneer hij alleen staat, wanneer al het door hem eens ten val gebrachte weer omhoog is geklommen, zal hij zijn haat, zijn hoogmoed en zijn Mij weerspannige wil opgeven. En dan kan mijn liefde hem vastpakken en kan Ik weer een liefdevolle Vader voor hem zijn.

Want dan begeert hij weer mijn liefde, zoals het was in het allereerste begin.

Amen

Verhoring van de voorbeden

BD.2174

4 december 1941

Dankbaarheid van de door het gebed verlostte zielen in het hiernamaals

Hoe hulpvaardiger de mens aan de zielen in het hiernamaals denkt, des te inniger sluiten deze zielen zich weer bij de mens aan. Want ze zien in hem toch de redder uit hun noodsituatie. Ze maken de verbinding met de aarde pas dan lossen, wanneer ze de hulp van de mensen niet meer nodig hebben, wanneer ze in zekere mate rijper zijn dan die en zich nu met de zielen in het hiernamaals verbinden, die zich in dezelfde toestand van rijpheid bevinden. Maar dan staan ze de mens weer behulpzaam bij, echter niet meer de nabijheid van de aarde wensend. Veeleer proberen ze de gedachten van de mensen omhoog, in het geestelijke rijk te trekken. Ze trachten de geest van de mens van de aarde weg opwaarts te leiden, omdat ze in dat andere rijk gelukkiger zijn en de aarde elke aantrekkingskracht voor hen verloren heeft. Maar ze vergeten de mensen op aarde niet en ze staan bijzonder hulpvaardig diegenen bij, die hun toestand van lijden hebben verzacht en ze uit hun nood en pijn hebben verlost door gebed en innige gedachten. Zijn deze zielen verlost, dan staat hun zelf veel kracht ter beschikking, die ze de mens op aarde kunnen toesturen. En diens worstelen op aarde zal steeds lichter worden en zijn geestelijke vooruitgang zal gemakkelijk te herkennen zijn. Want nu scheppen de verlostte zielen uit een onuitputtelijke bron.

Het is hun gelukzaligheid, te kunnen helpen. En hun liefde zal gericht zijn op de mensen op aarde die nog moeten strijden om het heil van hun ziel. Ze betuigen nu

hun dank op dezelfde manier, ze helpen het niet verlostte vrij te worden van zijn gebonden zijn. Hoe gemakkelijk kunnen de mensen voor zichzelf het opwaartse streven maken, wanneer ze door hun hulpvaardigheid de liefde van de wezens in het hiernamaals hebben verworven en hun liefde hun nu wordt vergolden.

Dan kunnen de mensen in een staat van licht het hiernamaals binnengaan. En de kwellende toestand van de onvolmaakte wezens blijft hun bespaard. Want ook dit is geestelijk goed, wat de mens op aarde verwerft.

Hij vindt in het hiernamaals zijn geliefden weer. Er is geen gescheiden zijn voor hen die op aarde in liefde met elkaar verbonden waren en wier liefde ook met de dood van het lichaam niet ten einde was.

Diep gevoeld begrijpen en gelukkig stemmende liefde verbindt ook nu de wezens, omdat dezelfde geestelijke staat van rijpheid het gevolg is van het wederzijdse denken aan elkaar. Wat het betekent, te hebben bijgedragen aan de verlossing van een ziel, zal pas in het hiernamaals begrijpelijk zijn, wanneer het wezen zich bewust wordt van zowel de staat van geluk als ook de toestand van lijden.

En daarom is ook het verlostte wezen in het hiernamaals steeds bereid het niet verlostte te helpen en zijn liefde strekt zich uit zowel in het rijk hierna als ook op de aarde. En daarom moeten de mensen op aarde vrienden in het hiernamaals verwerven door hun voortdurende bereidheid om te helpen tegenover de zielen die nog op hun hulp en liefde zijn aangewezen. Want wat zij uit liefde voor dezen doen, zal hun veelvoudig worden vergolden.

Amen

BD.2867

2 september 1943

Voorbede en verhoring

Geef u over aan het werkzaam zijn van de geest die u inleidt in alle waarheid.

En wanneer twijfel uw hart bezwaart, wanneer er een vraag in u bovenkomt, raadpleeg dan de geest in u. Dat wil zeggen: bid tot God om verlichting door de kracht van Zijn geest, en u zult opheldering verkrijgen en naar waarheid worden onderricht.

De nood op aarde is onbeschrijfelijk groot. Er is bijna geen mens die daarvan verschoond blijft. Maar de aardse nood is slechts gering vergeleken bij de geestelijke nood waarvan de uitwerking de mens niet duidelijk is en die hij daarom weinig of helemaal niet in aanmerking neemt. De aardse nood is beperkt, omdat het aardse bestaan voor iedere mens van heel korte duur is, zodra deze wordt vergeleken met de eindeloos lange tijd in de eeuwigheid, waar een onvolmaakte ziel in de boeien van de duisternis smacht. En deze kwellingen wil God van de ziel afwenden door de aardse nood. Hij wil de ziel nog op aarde louteren om haar het leed in het hiernamaals te besparen dat veel bitterder is. Wel kan God de mensheid op aarde ontzien, maar dit zou een onvolkomenheid aan liefde zijn, die de zielen in het hiernamaals smartelijk zouden ervaren, zoals omgekeerd de zielen eens vervuld van dank op de tijd van lijden op aarde terugkijken, die hun onnoemelijk lijden in het hiernamaals heeft bespaard. Want het leed op aarde moet de mens tot inzicht brengen. Het leed op aarde moet de mensen verbinding laten zoeken met God en hun wil ertoe brengen het aardse bestaan God welgevallig te leiden.

Dan pas kan het leed van hen worden afgenomen. De geestelijke nood moet dus eerst worden opgeheven, voordat God de aardse nood van de mensen kan afwenden. En deze geestelijke nood moet de aanleiding zijn voor de voorbede.

De mensen moeten vanuit het inzicht van deze geestelijke nood en de gevolgen ervan bidden voor de mensen die op een dwaalspoor zijn gebracht. Ze moeten God om kracht en genade vragen voor dezen, opdat ze tot inzicht in hun noodtoestand komen en uit vrije wil streven naar het licht. Want de aardse nood is voor deze mensen een genade die juist tot dit inzicht moet leiden. De mens is gemakkelijk geneigd te geloven dat het leed op aarde een straf is voor de mensen die niet volgens de wil van God leven. En daarom vragen ze God om erbarmen. Ze vragen om beëindiging van de aardse noden, om de toestand van lijden te verkorten en dus in zekere zin om het afwenden van de genademiddelen die toch de mens de rijpheid van zijn ziel moeten bezorgen. Weliswaar brengt de liefde voor de medemensen hen tot zo'n voorbede, maar deze moet alleen het geestelijk welzijn van de mensen gelden. Dan betonen ze hun diepe liefde voor hen en dan kan God het gebed ook verhoren, doordat Hij die anderen in vergrote mate genade doet toekomen, opdat ze gemakkelijker tot inzicht kunnen komen. Maar de vrijheid van wil kan Hij niet uitschakelen. De mensen moeten zelf de wil hebben de weg in te slaan die voor God juist is. Dan pas levert de voorbede hun de zegen op, dat het licht in hen wordt en dat het leed op aarde niet tevergeefs is.

Amen

BD.5737

3 augustus 1953

Hulp voor verdwaalden op aarde en in het hiernamaals - Voorbede

Gebruik al uw kracht om hulp te brengen aan de mensen die in de duisternis op aarde rondgaan, evenals de zielen in het hiernamaals die nog niet verlost zijn en ook uw hulp nodig hebben om tot het licht te geraken. Laat geen uur voorbijgaan zonder aan deze zielen te denken. Dat wil zeggen: richt uw dagtaak zo in, dat u steeds ook hun zoveel tijd schenkt om een stil gebed aan hen te wijden, hen te wijzen op Jezus Christus, of ook opheldering te brengen aan de mensen op aarde die u gehoor schenken. Wees te allen tijde arbeider in de wijngaard van de Heer. Laat uw voornaamste bezigheid niet buiten beschouwing. Vergeet haar niet gedurende uw aardse werkzaamheid. Er wordt wel veel van u verlangd om de wereld helemaal op de achtergrond te plaatsen, uw gedachten voortdurend te richten op het geestelijke rijk terwijl u nog op aarde leeft en ook gedwongen bent de strijd met het leven aan te binden, maar geloof het, dat u ook de strijd om het bestaan niet zo zeer zult merken, dat u met een gerust hart uw aardse zorgen aan Hem zult kunnen toevertrouwen, Die u in Zijn dienst heeft genomen. Geloof het, dat Hij voor Zijn knechten en medewerkers zorgt, als dezen maar ijverig het werk verrichten waarvoor ze zich zelf aan Hem hebben aangeboden om de dwalenden op aarde en in het hiernamaals bij te staan, opdat ze de juiste weg vinden.

En u zult daar steeds de tijd voor moeten nemen. U zult uw arbeidsterrein meer in het geestelijke rijk moeten leggen dan in de aardse wereld. U zult eraan moeten denken dat mensen op de aarde dit werk moeten doen, omdat de vrije wil van de mens niet in gevaar mag worden gebracht. U zult niet mogen vergeten dat het gebed van de mensen op aarde ook voor de zielen in het hiernamaals van grote betekenis is en dat ook aan hen de eerste hulp door u moet worden gebracht, omdat de arbeid van de lichtwezens in het geestelijke rijk pas dan kan beginnen, wanneer u door uw voorbede, door uw onderrichtingen door middel van gedachten, de zielen zoveel kracht hebt doen toekomen, dat ze nu ook gewillig zijn de lichtwezens aan te horen. Laat daarom geen dag voorbij gaan waarin u niet hebt gewerkt voor het rijk Gods. En wees ook altijd zeker van mijn zegen, want het gaat om de redding van vele zielen uit de duisternis. Het is de hulp die in de eindtijd nog verleend moet worden aan de zielen die zich alleen niet los kunnen maken van de duistere macht, die licht nodig hebben om de weg te vinden uit de nacht van de dood naar het licht van het leven.

Amen

BD.8101

13 februari 1962

De zegen van de liefdevolle voorbede

Geen ziel zal gebrek lijden, die u uw liefdevolle voorbede schenkt.

Hoewel mijn liefde gebonden is aan de wet van de eeuwige ordening, kan uw liefde een verlossende uitwerking hebben. En ter wille van uw liefde kan Ik de zielen kracht doen toekomen en hen helpen zich definitief te verlossen. Want Ik wil u alleen aansporen liefde te schenken, omdat liefde een kracht is die zowel de nog niet verlostte hulp kan bieden, als ook u zelf in uw positieve ontwikkeling vooruit kan helpen. En zo heeft alles een buitengewoon zegenrijke uitwerking, wat in de liefde zijn motivering heeft, zowel op aarde als ook in het hiernamaals. Bent u mensen in staat alles met uw liefde te omvatten, dan bent u al ver gevorderd in uw ontwikkeling en zult u als voltooide wezens binnen kunnen gaan in het rijk hierna, wanneer uw ziel het aardse lichaam verlaat. Maar zo'n liefde kunnen de mensen maar zelden opbrengen, want meestal oordelen ze nog zuiver menselijk en zien ze de fouten en zwakheden van hun medemensen, die ze daarom naar hun mening niet kunnen beminnen.

Maar de liefde moet zodanig zijn dat ze voor alles begrip heeft, dat ze alles kan vergeven, dat ze de zwakheden en fouten van de medemens met ogen vol van medelijden aanziet, dat ze bereid is hem te helpen.

En wie zich deze graad van liefde op aarde eigen kan maken, kan zich werkelijk gelukkig prijzen. Want hij heeft de omvorming van zijn wezen tot liefde volbracht, die het doel van zijn weg over de aarde is geweest.

Maar u moet allen uw best doen die graad van liefde te verkrijgen en u moet daarom steeds trachten u een voorstelling te maken van de ziel van de medemens die vaak in diepste nood verkeert en hulp nodig heeft, ongeacht of ze nog op aarde verblijft of al in het rijk hierna.

Zou u zulke zielen kunnen zien, dan zou een diep medelijden u aangrijpen. En ook dadelijk zou uw wil zijn aangespoord om te helpen, ze te bevrijden uit hun nood. En zo zult u zich eens serieus bezig moeten houden met de gedachte dat zulke zielen dringend hulp nodig hebben en die maar zelden ervaren, omdat ook andere mensen aanstoot nemen aan hun gedrag en ze daarom helemaal geen liefde verwerven bij hun medemensen.

De gedachten van de mens kunnen niet goed zijn, maar de ziel is te beklagen, omdat ze zich in de boeien van de tegenstander bevindt, die al het goede in haar

verstikt. En in haar zwakheid is ze hulpeloos aan hem overgeleverd, omdat ze in zichzelf geen liefde opwekt die haar kracht zou kunnen schenken om weerstand te bieden.

En zulke zielen zult u moeten helpen met uw liefde.

Een goede gedachte, een voorsprekende roep naar Mij en ook een onbaatzuchtige daad om te helpen die de ziel weldadig aandoet, kan in de ziel de liefde laten opvlammen, omdat ze een kracht in zich voelt die uw liefde haar heeft doen toekomen. Wanneer u steeds maar zou proberen u in de nood van die zielen te verplaatsen, dan kwam uw liefde hen tegemoet en u zou waarlijk bij deze zielen verlossend werkzaam kunnen zijn. Want iedere ziel die nog in volledige duisternis leeft, die nog niet de kracht van de liefde bij zichzelf heeft bespeurd, is te beklagen. En juist aan zulke zielen gaat u voorbij. U schenkt hun weinig aandacht of u wendt u van hen af, omdat de mensen u niet bevallen, omdat u denkt niet van ze te kunnen houden.

Bekommer u om hen. Probeer u in hun nood te verplaatsen, u die het licht al hebt gevonden. Heb medelijden met degenen die zonder licht voortgaan. Schenk hun liefde en leg Mij hun nood voor, en Ik zal waarlijk, ter wille van uw liefde, hen genadig zijn en ze van kracht voorzien, die ze alleen maar juist hoeven te gebruiken om een uitweg te vinden uit hun nood. Denk minder aan de mens dan aan diens ziel, die u dankbaar is voor de geringste hulp, omdat ze zichzelf niet kan helpen wanneer ze geen beroep doet op de kracht van de liefde.

En daar ze zelf weinig liefde heeft, zult u deze ziel liefde moeten doen toekomen. En u zult verlossend bezig zijn en evenzo vervulling vinden van uw verzoeken, wanneer u zelf in geestelijke nood bent en Mij deze voorlegt. Want u allen hebt hulp nodig van mijn kant, zolang u nog over de aarde gaat. En ook in het rijk hierna wil Ik diegenen de hulp niet weigeren, voor wie u in liefde bidt.

Amen
